

GORICA

(Zjutranje izdanje.)

Izhaja vsa torek in soboto ob 11. uri predpoldne za mesto ter ob 3. uri pop. za deželo. Ako pade na ta dneva praznik izide dan prej ob 6. zvečer. Stane po pošti prejemati ali v Gorici na dom pošiljan celoletno 8 K, polletno 4 K in četrtletno 2 K. Prodajase v Gorici v tobakarni Schwarz v Solskih ulicah, Jellersitz v Novskih ulicah in Leban na Verdijevem tekalšču po 8 vin.

Uredništvo in upravnništvo se nahajata v „Narodni tiskarni“, ulica Veturini h. št. 9.
Dopise je nasloviti na uredništvo, oglase in naročnine pa na upravnništvo „Gorice“. Oglasi se računajo po petih vrstah in sicer ako se tiskajo 1-krat po 12 vin., 2-krat po 10 vin., 3-krat po 8 vin. Ako se večkrat tiskajo, računajo se po pogodbi.

Izdajatelj in odgovorni urednik Josip Marušič.

Tiska „Narodna tiskarna“ (odgov. J. Marušič).

A. G-k, tih družabnik tvrde „Kavci“ & Comp.!

Kaj človek v naglici napiše? — A. G-k — družabnik „kavcev“! — Neverjetno! — Če se pa dokaže, neovržno dokaže? — Če se neovržno dokaže, bo pač treba verjeti! — Toda: A. G-k — „tih“ družabnik! — More sploh biti A. G-k kedaj „tih“? — — —

Ti šmentana naglica, v kake zadrege spravi človeka! — Ne pomaga nič! Resnica je Bogu in ljudem ljuba. Zato prekličemo slovesno: A. G-k ni bil, ni in ne bo nikdar tih — zato rej ni bil, ni in ne bo nikdar „tih“ družabnik „kavcev“! — — —

Najmanj v zadevi „Krojaške zadruge“! — Kakor da bi hotel podreti zidove Jerihe, je zatrobil v nadpisu prvega članka: „Vrhunec klerikalnega švindla“! — In potem: — čim tara bum! — „Klerikalno šušmarstvo“ — „Centralna posojilnica“ je „Krojaško zadruge“ neusmiljeno oropala vsega imetja! — „Ta strašanska klerikalna mahinacija“! — „sklenili so lepo na tihem ostudno kupčijo, proti kateri protestujemo v imenu članov, v imenu pravice in poštenosti“! — „zgube je danes nad 100.000 K!“! — „Tako daleč je segla klerikalna brezobraznost“ — „Vsakdo drugi bi sedel že davno v luknji!“! — „Klerikalci se nič ne boje, ne pravice, ne zakonov, ne oblasti“ — „usodepolne spremembe, ki so očitno podobne — slepariji!“! — „spora — zumno... se je dovršil švindl“! — „Radovedni smo... ali (bodo c. kr. oblasti na to javno ovadbo varovale) državljane pred — sleparijami!“! — — —

Sicer priznavamo, da je A. G-k v nadaljnjih člankih odložil veliki boben moralčne ogorčenosti.

Kako lepo se je n. pr. podajal v naslovu prvega članka: „Vrhunec klerikalnega švindla“! — „Krojaška zadruge propadla“ — je sicer lepo, toda: „Vrhunec klerikalnega švindla“ — to je neprimerno lepše, to je polovica grebena, in sicer lepša polovica! — Kam je prišla v poznejših član-

kih? — Zakaj je ni več? — Ali naj jo nadomešča „A. G-k“ v podpisu? — Ali misli „Soča“, da je eno odveč? — Kaj pa, če bi jo obšel boljši del poguma — previdnost? — „A. G-k“ pod članki, kjer se poštenim, nesebičnim možem očita „vrhunec švindla“, „strašanska mahinacija“, „ostudna kupčija“, „sleparija“ in druge take stvari — bi bilo sicer „rogomentno“ — — — ampak — — —

Ričet-paša je bil turčin; A. G-k mu pa noče postati podoben v nobeni stvari, kajti on je Slovan z dušo in telom! — — —

Kaj smo že hoteli reči? Da, ropota je v kljub temu tudi v poznejših člankih „Soče“ še dovolj. Zato smo preverjeni, da A. G-k ne bo v svetovni zgodovini nikdar dosegel pridevka „Tih“ ali pa „Mirni“, k večjemu ga bo kak zgodovinar imenoval „Pobožnega“, ali „Pohlevnega“, ali „Ponižnega“.

Sicer glede poslednjega naslova imamo nekaj dvoma, da bil tako popolnoma opravičen. Med dokumenti, na katere se bo „A. G-kov“ zgodovinar skliceval, da opraviči tak pridevek, gotovo ne bo uvoda drugega članka o „Krojaški zadruge“.

Ker je ta uvod v mnogem pogledu zanimiv, ne moremo si kaj, da bi ga ne citirali doslovno. Glasi se:

„Sočin“ članek pod tem naslovom (Krojaška zadruge — propadla) je zbudil v teh pasjih dneh duhove na Goriškem. (Prosimo pozornosti, da tu nobenemu ne uide fina stilistična zveza med pojmi „pes“, „zbujati“ in „duhovi“!) Goto vo se je govorilo vsled njega tisočkrat (!) več o uborni „Krojaški zadruge“ nego o umirajočem svetem očetu papežu. (Ta stavek se odlikuje po estetičnem ukusu, taktu in neprisljani pobožnosti!) „Zaradi papeža ni bilo nikake razburjenosti, saj jih vsaj dvajset hrepni po papeški časti in masti, naš članek pa je je zbudil“ (ne masti, ampak razburjenosti!) — „toliko v obeh taborih, da so kar pesti švigale po zraku itd.“

mevalo, kakor glas upijočega v puščavi. Nakrat pa je smrčanje prenehalo in začel je besedičiti v raztrganih stavkih.

„Ah, ta sanja“, mislil sem si, „morda izvem kaj posebnega — torej pozor!“

Žačel je govoriti:

„Slavna gospoda! Rimsko pravo, to je res nekaj posebnega. Kaj smo mi proti Rimljanom? Nič, čisto nič, vam pravim; k večjemu: muhe. Iz tega torej sledi, da je rimsko pravo nekaj posebnega...“

Zastarčal je zopet gospod Žile, kateri je sanjal menda o svoji promociji ali kaj takega. Meni se pa sedaj ni hotelo spati, stegnil sem se na škrpajočem stolu in poslušal dalje. Hitro so letele dobe mojemu tovarišu in kmalu je začel kot doktor v težkih, mogočnih stavkih:

„Gospodje porotniki! Ali ne vidite, da ta človek ni zločinec, ker ni činil zlega, ampak le hudodelec, kajti hudo je delal, in to je vendar vse kaj drugega, česar vam pa ne morem tako hitro razložiti. Torej, kakor rečeno, on je hudodelec, a nikakor zločinec, gospoda moja, kajti kakor veste, mi ne rabimo glagola

Petelin je s svojim hripavim „kikeriki!“ zbudil par vrabcev na strehi; pa pogleda gizdavo okolu sebe: „To smo junaki, kaj!“ — — —

Torej naš „tih“ družabnik ne more biti A. G-k nikakor!

Naš družabnik pa je A. G-k brez vsakega dvoma: On nas zalaga s potrebno obratno glavnico, kadar nam poide gradivo, on nam pokaže pravo pot, če mi ne vemo, kakó bi kako stvar začeli, on nam opravi pol dela predno smo se mi zganili!

Sedanja afera s „Krojaško zadruge“ je najboljši dokaz za to!

Mi smo n. pr. dolgo ugibali, na kateri strani bi potipali tistega naprednjaškega fanta, ki je pod imenom Avrelj Bisail v svoji službeni pogodbi prevzel obveznost in se smatral seveda tudi za sposebnega „da bo sam in osebno celo podjetje vodil in nadzoroval, ter vesto in požrtvovalno skrbel za uspeh in napredek podjetja“, in ki je potem te svoje obveznosti spolnoval tako lepo, — da je zadruge v kljub velikanskemu prometu, v kljub navdušeni podpori požrtvovalnih naprednjakov spravil oni položaj, ki nam ga je njegov somišljenik in prijatelj A. G-k tako živo naslikal!

Mi smo ugibali in premišljevali, pa še nismo bili popolnoma na čistem — kar nam priskoči na pomoč naš kompanjon A. G-k in nam prevzame odijozno ulogo ovadnika ali ovaditelja („ovaduha“ ga ne moremo imenovati, ker je to ulogo prevzel „v imenu pravice in poštenosti!“)

Prav zares! Mi bomo iz srca veseli, ako storijo na njegovo ovadbo „svojo dolžnost tiste c. kr. oblasti, ki so dolžne varovati državljane pred — sleparijami!“; — ako te c. kr. oblasti preiščejo do pičice vse dejanje in nehanje načelstva in nadzorstva „Krojaške zadruge“ in „Centralne posojilnice“, in kajpada! tudi vse dejanje in nehanje nedolžnega jagnjeta Avrelja Bisaila, njegovih naprednjaških somišljenikov in najzadnje, pa ne najmanjše — vse

činiti, pač pa delati; ergo vidite, da je edino izraz hudodelec na mestu...“

„A, zagovarja pred poroto; glej, glej, kaj si človek vsega ne izmisli, če ima maturo v žepu. Prav zares klasično obražen je moj kolega Žile in predstavljen je bil že vsem devetim Muzam, ko so bile ono leto v Gorici. Poslušajmo nadalje, morda se da še voliti v državni zbor.“

„Slavna gospoda, častiti volilci!“

„Torej res, kakor sem mislil.“

„Sicer jako nerad, a ker vidim, da vam je do tega, da pride krmilo naše narodne ladjice kedaj v zanesljive roke, vendar rad sprejemam ponujeni mi mandat z namenom uresničiti vse vaše želje, vaše ideje in nazore. Svojih nazorov vam ne bodem razkladal, ampak bodite gotovi, da se bodem vsikdar ravnal po njih in menda tudi vi ne boste temu nasproti, kar bode sledilo iz teh mojih nazorov. Ja, gospoda, dandanes, ko je svet ves natlačen s frazami, je skoro težko dobiti moža, ki bi imel svoje nazore, a bi jih ne razkladal, kakor tega ne storim jaz, jaz doktor Žile, kateri ne mara za

dejanje in nehanje za prospeh naše zadruge tako vnetega A. G-ka!!

Mi želimo oblastim in sebi celo, da bi se posrečilo preiskati vsem tem osebam srce in obisti, dognati pri vseh najskrivnejše misli in želje — mi hočemo, da zasije solnce v vse temne kote!!

Dobro došel dan, ko se pokaže svetu vsa nizkotnost „klerikalnih“ naklepov in vsa vzvišena morala naprednjaških načrtov!!

Ako pride do tega, potem se začne ples, „pravi ples“, ki se ga Vi tako veselite, A. G-k!! — Potem bomo poskusili jedno zaplesati posebno tudi z Vami, A. G-k, in „Schnell-Polka“ bo morala biti, naj velja, kar hoče!! — — —

Nò, zdaj smo se skoro tako segreli, kakor da bi že bil začel vroči ples!

Pa smo še le pri menuetu. — — —

Torej naš družabnik naš pomočnik, je A. G-k, to je pribito!

Kako bi sicer nadalje pri zdravi pameti mogel n. pr. napisati zadnje štiri članke o „propadu“ „Krojaške zadruge“! Prosimo! Prečitajte, kogar je volja in ga ne mine potrpežljivost čitati vseh teh dolgovernih neslanosti v enem dušku, pa čitajte prav pazljivo vse te štiri članke enega za drugim, in izpustite iz njih, kar ni dejanskega, namreč flavze, ki nosijo pristni pečat A. G-kovega duha — in sodite potem!

A. G-k se dela, kakor da bi besno napadal načelstvo „Krojaške zadruge“ in „Centralne posojilnice“; dejanski pa s komično potrpežljivostjo opravičuje obe načelstvi; on simulira dokaz o neusmiljenem ropu, ki ga je načelstvo „Centralne posojilnice“ izvršilo na „Krojaški zadruge“; dejanski pa dokazuje, da je „Centralna posojilnica“, zagotovivši sebi plačilo svojih tirjatev, postopala zelo usmiljeno, ker ni pustila, da bi jej A. G-k in njegovi pomagači zavili vrat s konkurzom ali likvidacijo, temveč jej, kolikor je bilo od nje odvisno, osigurala edino možnost

fraze in druge take stvari, kakoršnih je dandanes mnogo, mnogo na trgu naše narodne politike. Prosim gospoda, prosim — me jako veseli vaše priznanje — sem srečen v vaši sredi — zagotavljam vam — brez fraz — — —

„Kaj vruga mu je. Saj še nikdar ni izblebetal toliko fraz, kakor ravno sedaj, ko se bori proti frazam. Uboga nacionalna ekonomija, dokler te bodo reševali taki ljudje, ki sanjajo z maturo v žepu.“

Obrnil se je v svoji slavi na drugo stran in godrnjal nekaj o literaturi in filozofiji. Menda je bil kmalu potem izvoljen v „sladkih sanjah“ državnim poslancem in njegovo smrčanje se je razvilo v sanjarski govor naslednje vsebine:

„Slavna zbornica! Do sedaj še niste videli moža iz naše Slovenije, ki bi vam tako brez fraz povedal, kakšne so rane našega naroda in kako jih zdraviti, kakor jaz. Prosim blagohotnega posluha! Poglejte gospoda, ali ni to grdo, da se v naših humorističnih listih, kakor v „Škratnu“ sramote naši zaslužni možakarji, ali ni to hudo, da ne živimo v severni Ame-

LISTEK.

Po maturi.

Truden in brez vsake moči sem sedel v sobici za mizo. Pred mano je brlela petrolna svetilka, kadeč se in smrdeč; kazalec žepne ure je lezel čez dvanajst.

Na svoji postelji v drugem kotu sobe je smrčal moj tovariš Žile. Posrečilo se mu je po raznih spletkarijah doseči spričevalo zrelosti in sedaj je spal po trudapolnem dnevu spanje pravičnega. Od jutraj pa do pozne ure je pil in zabavljal čez profesorje, češ, mi se jih ne bojimo, mi smo „cives academici“. Ves ginjen in objokan je potem prišel domov, objemaje svoje sošolce in prisegaje jim zvestobo in prijateljstvo — pri luninem svitu.

Sedaj pa je onemogel in zaspal, kakor nekaj Adam, ko mu je Bog prešteval rebra in na to iz jednega preostalega ustvaril žensko.

Jaz sem sedel pri mizi in se zabaval ukljub lastni trudnosti na tem imenitnem smrčanju, ki je gotovo tako od-

— Finančni minister je davčnega nadzornika Ivana Perparja imenoval višjim davčnim nadzornikom na okrožje tržaškega finančnega ravnateljstva.

Za „Šolski Dom“ so plačali pred-sedništvo: Učenka Zina Kokole „mali dar“ za „Š. D.“ 10 K; dr. Ant. Gregorčič 10 K; „Narodna Tiskarna“ v Gorici 20 K. Srčna hvala!

Deželni hipotekni zavod. — Tukajšnji „Corriere“ od sobote prijavlja, da so imenovali v kuratoriji deželnega hipoteknega zavoda, gg. dr. Kamilo Egger, Ivan Gasser ter dež. posl. Leopold Bolko in Fran Lapanja. Poleg teh pravi „Corriere“, da je dež. odbor imenoval za ravnatelja imenovanega zavoda g. Gustava dr. Staudingerja, c. kr. davčnega nadzornika. To slednje imenovanje se nam zdi jako čudno, ker vemo, da se je za to mesto oglašil tudi neki domačin, ki zavzema tudi v finančni službi višje mesto, nego je zavzema dr. Staudinger. Omenjeni domačin pozna poleg tega popolnoma oba deželna jezika, kar se pa o gospodu dr. Staudingerju nikakor ne more trditi.

Celo „Gazzettino Popolare“ obsoja tako postopanje in pravi, da bi moral imeti pred tujcem dr. Staudingerjem na vsak način prednost naš deželan. Ako pa še dostavljamo, da je naš deželan, ki je tudi zaprosil za to mesto, poleg tega, da se nahaja v višji finančni službi, tudi že šest let samostojni predstojnik davčnega oddelka, dočim je bil dr. Staudinger do sedaj vedno pridelen, potem se nam predstavi omenjeno imenovanje v še bolj čudnem svitu. Sicer pa se govori, da so se dogodile pri tem imenovanju hude nepravilnosti, o katerih pa mi natančneje ne moremo poročati, ker nismo o vsem tem, kar se je godilo dovolj informirani. Nadejamo se pa, da sčasoma to zadevo naši gospodje dež. odborniki natančno pojasnijo. Le to bodi še rečeno, da je bil oni naš deželan — Slovenec.

Centralno semenšče. — Sklep šolskega leta v centralnem semenšču je bil v četrtek.

Subdijakoniat. — Milost. knezo-nadžkof podelil je v soboto subdijakoniat gg. bogoslovcem četrtoletnikom, in sicer za gorško nadškofijo: Fonu Jos., Ivančiču Jos., Kobalu Ign., Lavrenčiču Fran., Lebanu Alb., Podobniku Iv., Romanu Rom. in Delfabru Hekt.; za tržaško škofijo gg. Hreščaku Ant., Mandiču Iv., Mandiču Jos., Orliču Iv. in Pernarčiču Ant.; za krško nadškofijo gg. Tugošiču Greg., Ura-viču Aleks., Fabijanoviču Ant. in Mrakovčiču Iv. ter bratoma kapu-cinoma: Joahimu Ferku in Tadeju Ranftlu. — V nedeljo bil je imeno-vanim gospodom podeljen dijakonat. Dne 2. avgusta pa bodo posvečeni v mašnika.

Mesto sodnika razpisano. — Razpisano je mesto sodnika za Bovec, oziroma za oni okraj, ki bi ostal brez sodnika, ako bi bil tamošnji sodnik pre-meščen v Bovec.

Kmečki shod v Gorici. — O kmetiskem shodu, ki se je vršil v nedeljo o priliki občnega zbora društva za za-varovanje živine v prostorih kmetijske šole v Gorici, povemo za danes le toliko, da je bil dobro obiskan in da so bila predavanja na njem jako zanimiva. Tudi strelni poskusi proti toči s topom g. Ferdinanda Makuca so se prav dobro sponesli. — Več o tem shodu sporočimo prihodnjič.

Društvo „Alojzijevišče“ je imelo svoj redni občni zbor dne 6. t. m. Pred-sednik preč. g. Jan. Kokošar pozdravi navzoče društvenike ter otvori zboro-vanje, Poroča o vseh prihodnostih društvenega zavoda, ki so bili letos v vsakem oziru povoljeni. Začetkom šolskega leta je bilo 50 gojencev, koncem leta pa 48. V 1. polletju je bilo sedem odličnjakov, pet jih je padlo. V 2. polletju je deset odličnjakov, trije so padli.

Biagajnik č. g. Fr. Setničar polaga letni račun.

D o h o d k i.

1. Prispevki gojencev . . . 5451 K 60 v
2. Darovi č. duhovščine 2416 „ 80 „
3. Darovi svet. dobrot. 1096 „ 89 „
4. Podpora dež. zbora . . . 600 „ — „
5. Darovi občin izastopov 280 „ 24 „
6. Razni 411 „ 38 „
7. Preostanek l. leta . . . 222 „ 65 „

skupaj 10.479 K 56 v

S t r o š k i.

1. Za hrano in kurjavo 7261 K 32 v
2. Za hišo in vrt . . . 963 „ 99 „
3. Za inventar 681 „ 20 „
4. Plače 988 „ — „
5. Davek, obrs., pistojbina 366 „ 15 „
6. Razni 269 „ 89 „

skupaj 10530 K 55 v

Bilanca kaže primankljaj 50 K 99 v. Da bo zavod v prihodnje boljše shajal, je sklenil občni zbor, da naj odbor

večkrat potrka na srca in žepe dobrot-nikov; ob enem pa izreka zahvalo za radodarnost in požrtvovalnosti vseh do-sedanjih dobrotnikov.

V „Alojzijevišče“ se bo sprejelo letos kakih deset novih gojencev. Prošnjo za sprejem treba poslati odboru „Aloj-zijevišče“ vsaj do 20. avgusta. Prošnji treba priložiti: 1. krstni list, 2. ubožni list, 3. zadnje šolsko spričevalo, 4. spri-čevalo o cepljenju koz in 5. zapečateno priporočilno pismo domačega dušnega pastirja.

Prosilci morajo biti iz gorške nad-škofije, biti lepega vedenja, imeti spo-sobnost za učenje in nagnjenje za duhovski stan, biti sposobni vstopiti vsaj v III. razr. c. kr. vadnice in biti stari vsaj devet let, pa tudi ne smejo prekoračiti one sta-rosti, ki bi zaradi vojaškega nabora otežila sprejem v malo semenišče.

Službi gozdarjev. — Na goz-darskem in domskem ravnateljstvu v Gorici sti razpisani dve službi gozdarjev. Prositelji morajo dokazati, da so položili skušno za gozdno varstvo in tehnično pomožno službo. Prositelji, ki so že v državni službi, morajo predložiti prošnje predpisanim službenim potom. Podčastniki ki so še v aktivni vojaški službi, potom svojih poveljstev. Drugi upravičeni podčastniki imajo doposliti svoje prošnje gori omenjenemu ravnateljstvu in sicer do 5. septembra. Poleg poznanja nem-škega in slovenskega jezika se želi tudi poznanje italijansčine.

Zaprla so se dni nekega A. P., ki je našel na trgu sv. Roka zlato uro z zlato verigo. P. bi moral dati najdeno blago oni osebi, ki je je zgubila. Ako bi mu pa oseba ne bila znana, oddati bi moral najdeno blago na policijo. P. pa tega ni storil, marveč je najdeno zlato uro zastavil. Policija je to zasledila in je zaradi tega P. zaprla, ki se bo moral zdaj zagovarjati radi tatvine.

Umrla je ona Elizabeta Bavčer, o kateri smo zadnjič poročali, da se je opekla, ko je hotela ugasiti ogenj, ki je nastal vsled razbitja petroljke. Pogreb bode danes ob 6. uri zvečer.

G. Širok, nadučitelj v Kozani, nam je poslal dopis, v katerem zatrjuje, da ni v nikaki zvezi z dopisi, ki prihajajo v „Sočo“ iz kojščanske županije.

Šolstvo v sezanskem političnem okraju. — Iz poročila o stanju ljudskega šolstva okraja sezanskega za leto 1902/03 posnamemo, da je bilo v imenovanem okraju v zadnjem šolskem letu 40 javnih ljudskih šol. Imed teh sta bili dve štiri-razredni, jedna je bila trirazredna, dva-najst je bilo dvorazrednih in petindvajset enorazrednih. Nadučiteljev voditelj je bilo je vseh skupaj 27. Od teh jih je bilo v prvem plač. razredu 6, v drugem plač. razredu 11 in v tretjem plač. raz-redu 10. Učitelji so bili trije, in sicer sta bila 2 v drugem plač. razredu, 1 pa v tretjem plač. razredu. Provizor učiteljev je bilo 10, pomožna učitelja pa sta bila 2. Učiteljice je bilo 8. Prov. učiteljice pa je bilo 12.

Število učencev, dolžnih obiskovati ljudsko šolo, bilo jih je, in sicer od 6—12 leta 2143, od 12—14 leta pa 648; učenk dolžnih obiskovati šolo od 6—12 leta bilo jih je 1983, od 12—14 leta pa 631. Obiskovalo pa jih je šolo, in sicer učencev od 6—12 leta 2009, od 12—14 leta pa 406; deklic od 6—12 leta 1796 in od 12—14 leta pa 310.

Nadaljevalno šolo je obiskovalo 215 dečkov in 262 deklic. Srednje, obrtne in druge šole so obiskovali iz okraja 104 dečki in 49 deklic. V gluhonemnici sta bila 2 dečka in 4 deklice. Obiskovalo pa jih ni šolo vsled telesnih ali duševnih napak 37 dečkov in 47 deklic.

Privatne šole pa je obiskovalo 29 učencev in 160 deklic. Od teh zadnjih je obiskovalo 137 deklic tomajsko privatno šolo šolskih sester.

III. izlet „Planinskega Sokoliča“ na Triglavu in Mangart ima sledeči program: Dne 4. avg. ob 9. zjutraj zbi-rališče izletnikov — ob vsakem vremenu — v restavraciji „Narodnega doma“ v Ljubljani. Odtod na južni kolodvor in ob 11 uri 51 m. z gorenjskim vlakom do Javornika. Ob 3. odhod skozi Vintgar na Bled. (Hotel Peternel.) 5. avg. Ob 5. zjutraj v Bohinjsko Bistrico (z vozovi.) odtod peš k jezeru in slapu Savice, od koder se vrnemo na Stare Fužine in Srednjo vas, kjer prenočijo izletniki. 6. avg. Ob 5. zjutraj čez planine Uskovnico, Trstje, na planino Gor. Tolstec (Tosc) in popoldne na Velo polje. Prenočišče v Vodnikovih kočih „Slov. plan. društva“. 7. avg. Ob 3. popoldne odhod na Kre-darico. Prenočišče v Triglavski koči S. P. D. 8. avg. Zgodaj zjutraj k solčnemu vzhodu na Triglavski vrh. Ob 9. dop. odhod s Kredarice v Vrata k Peričniku. Prenočišče v Aljaževi koči S. P. D. 9. avg. Ob 5. zjutraj prelaz Luknjo v Trento.

Popoldne z Loga ob Soči v Bovec, kjer prenočimo. 10. avg. Popoldne ob 3. ob Koritnici skozi Bovške tesni na Strmec, kjer prenočimo. 11. avg. Zgodaj zjutraj na Mangart in nazaj na Predel. (Prenočišče.) 12. avg. Ob 6. zjutraj k Ra-beljskemu jezeru, nato v Trbiž. S Trbiža z vlakom ob 1. uri 31. minut popoldne do postaje Radeče-Bela peč, odtod pa h klauškima jezeroma. Prenočišče v Kranjski gori. 13. avg. Popoldne z vlakom na Bled. Razhod izletnikov. Izletniki, ki se še niso javili ali žele kaka pojasnila, naj se javijo vsaj do 1. av-gusta. Planinski pozdrav!

Veliki vojaški manevri. — Po-vodom velikih jesenskih vaj bo šlo poleg busarjev in artilerije skozi Ljubljano tudi troje pešpolkov, ki bodo meseca avgusta se ustavili tam in v okolici in za kratek čas nastanjeni po raznih poslopjih. Dne 31. julija pridejo skozi Ljubljano topničarji iz Gorice, ki pridejo na vaje na Krško.

Izvolitev tržaškega župana San-drinellija je — potrjena.

Odpoved Slavoja Jenka. — Bivši isterski deželni poslanec, g. Slavoj Jenko, ki je bil do zadnjega časa načelnik pod-grajske občine in načelnik podgrajskega cestnega odbora, se je iz zdravstvenih ozirov odpovedal tem častem.

Služba zdravnik. — Razpisana je služba zdravnika za zdravstveno okrožje združenih občin Buzet-Roč s sedežem v Buzetu. S to službo je spojena letna plača 2000 K za zdravljenje revežev.

Biskup Strossmayer se mudi tudi letos v Rogaški Slatini. Njegovi čestilci se mu kakor običajno vsako leto poklonijo dne 29. t. m. točno opoldne pred Leitnerjevim hotelom.

Ljubljanski župan gosp. Hribar tožen. — Govoreč o turnarskih slavnostih v Ljubljani v neki seji mestnega zbora, je gospod Hribar med drugim baje rekel, da so se častniki, ki so se teh slavnosti udeležili pasivno vedeli, ko so turnarčki začeli snemati tudi črno-žolte zastave, potem, ko je policija na njegov ukaz odstranila izzivajoče nemške zastave. Zaradi tega so vložili dotični častniki proti g. županu Hribarju tožbo zaradi razaljanja časti.

Ker se je pa ta tožba vložila še le sedaj, so nekateri mnenja, da so jo vlo-žili častniki na migljaj višje vojaške oblasti. Če je pa to res, svetovali bi višji vojaški oblasti, da pazi v prvi vrsti na to, da se ne bodo častniki tako po-gosto udeleževali nemških veselice na slovenkih tleh, veselice namreč, ki no-sijo na sebi odkrit značaj političnih izzivanj nasproti Slovincem.

Bogat berač. — V petek je are-tirala ljubljanska policija zaradi berače-nja Ivana Ažmana iz Zgornjih Gorij. Ko so ga preiskali, našli so pri njem 65 K gotovine in hranilno knjižico, v kateri je bilo naloženih 270 K. Bog zna, koliko je bilo takih, ki so beraču podarili kak novič, in kojih premoženje ni znašalo niti deseti del tega, kar so našli pri beraču.

Tobačni konsum. — Leta 1901 so znašali dohodki tobačnega monopola v Avstriji 216 milijonov kron, torej približno 3 milijone več, nego preteklo leto. Značilno je, da se je v letu 1901 jako znižal dohodek na prodanih finih smodkah in tobaku, in se je prodalo le več navadnih smodk, svalčič in tobaka. Dokaz bi bil to nekako, da se je bla-gostanje poslabšalo, ker bi inače ljudje raje kadili finejše vrste smodk, nego pa slabše.

Število notarjev. — Število vseh notarjev v Avstriji znaša 1095.

Oporoka sv. očeta Leona XIII. — V nedeljo, po šesti kongregacijski seji, odprli so oporoko sv. očeta Leona XIII. Navzoči so bili pri ti priliki mnogi cerkveni dostojanstveniki poleg še drugih prizadetih oseb, kakor to zahtevajo pred-pisi. Oporoka je bila spisana dne 8. julija 1900.

Ko je pokojni sv. oče najprej pri-poročil svojo dušo božji milosti, določil v oporoki to-le: Za dediča družinskega premoženja postavil je svojega nečaka grofa Ludovika Pecci. Iz tega premoženja pa je izvezeto vse imetje ležeče v rim-skem Carpinetu in ki se je s spisom od dne 8. februarja 1900 izročilo sv. sto-lici. Ker je pok. sv. oče svojemu nečaku grofu Rihardu Pecci že 13. februarja 1896 daroval, kar mu je namenil, sega v ti oporoki nič ne spominja. Daroval pa je pok. sv. oče temu svojemu nečaku z omenjenim darilnim pismom del dru-žinskega premoženja, ki se je takrat de-lilo. Drugim svojim nečakom in ne-čakinjam pa ni zapustil pok. sv. oče za-radi tega zdaj ničesar, ker je za nje še ko je bil živ zadostno skrbel. Konečno določa oporoka, da nima nobeden so-rodnjak pok. papeža nobene pravice do

drugega premoženja, ki ga je zapustil, ker je vse ostalo premoženje, razun onega navedenega v oporoki, pok. sv. oče pridobil v lastnosti kot papež in hoče torej, da preide tako premoženje v last sv. stolice. Za izvrševalce oporoke so do-loženi kardinali Rampolla, Morenini in Cretoni.

Češki gasilci slovenskim gasilcem.

Češki gasilci so poslali slovenskim gasilnim društvom naslednji poziv:

Bratskim društvom prostovoljnih ognjegascev!

Avgusta meseca tega leta poteče 50-letnica gasilnega društva kraljevskega glavnega mesta Prage, zibelke češke požarne brambe sploh.

Da bi ta posebni in v organizaciji slovanskih gasilnih brambovcev edini pojav žel zasluženo pozornost in oceno, sklenilo je mladostno združenje prostovoljne slovanske požarne brambe na shodu v Bohinji v Galiciji, da naj se vrši vsled posebnega pomena tega slučaja, v spomin na njeno ustanovitev in k osve-žanju vzajemnosti slovanske v dne 14., 15. in 16. vel. srpana letošnjega leta prvi občni zbor, spojen s proslavo 50-letnice gasilnega društva kraljevskega mesta Prage.

Ta znameniti in obetajoči čin, sle-dovani posebno od češke prostovoljne požarne brambe, ki je dala povod k usta-novitvi združenja, dosegel je polno pri-znanje in oceno v blagohotnem sprejemu pokroviteljstva od strani slavnega občin-skega sveta kraljevskega glavnega mesta Prage, in zato vzbuja v priširših krogih najživahnejše zanimanje, katero spremlja opravičeno upanje, da se bode končal prvi občni zbor s popolnim vspehom.

Pripravljamo se na veliko delo. Močnim činom hočemo dokazati vprčo naroda, kaj zamore ljubezen in vnemst za skupno stvar nas vseh, kaj premore trajno prizadevanje, strogi red in samo-zatajevanje, kaj premore nepretrgano delo v službah naroda, ki ne hlepi po dobič-kariji in po slavi.

Hočemo pokazati, da ideja gasilstva raste in da se mogoči, da se število dru-štvenikov vedno množi in da se ta ideja človekoljubja in ljubezni do bližnjega spaja v harmonično celoto z idejo do-moljubja, narodne zavesti in slovanstva sploh.

Čutimo to vsi, da narodi slovanski v le tej državi nimajo postlano z rožicami. Neprodorne tmene in težki oblaki se vle-gajo čisto na naše narodno ustrojstvo.

In lepše ne bode, dokler narodi slovanski ne bodo poznali sami sebe, dokler se ne upro sovražniku jednako krutemu, kakor brezobzirnemu.

V tej važnej dobi hočemo pokazati, da je ravno ta ideja vzajemnosti slovanske poglajala ne samo v sokolstvu globoke korenine, ampak tudi v srcih vseh udov prostovoljnih požarnih bramb slovanskih, da smo navdušeni njeni pristaši in da hočemo smisel za njo širiti v vseh narodih slovanskih in v vseh slojih teh narodov.

A k prvemu javnemu in slavnemu dokazu teh svojih trudov, v dokaz vspehov in napredovanja našega dela. Vas kli-čemo, bratje, na shod v zlato slovansko matko Prago, za utr-ditev prijateljske vezi, katera more na-dalje tesno združevati vsa prostovoljna gasilna društva slovanskih dežela avstrijske monarhije.

O, ne motite se, bratje, to ni obi-čajno, plitvo, slavnostno podjetje, h ka-teremu se pripravljamo, marveč to je delo važno in resnično, delo, s katerim hočemo pokazati, koliko odkritih, vnetih in požrtvovalnih sinov ima ideja slovanske vzajemnosti v prostovoljnem slovanskem gasilstvu.

O pridite, dragi bratje, prijatelji od gorečega Juga slovanskega, s krajev sne-ženega Triglava, od bregov sinjega Ja-dranskega morja in iz pokrajin hladne Save in Drave.

Pridite vsi in mi Vas privijemo v svoje razgreto naročje, kakor rodne brate, kakor sinove ene velike naše Slavije, blagoslavljajoče krasni preporod slovan-skega pobratimstva.

O pridite! K svojim pridite in kakor od svojih bodete pozdravljeni.

Matka Praga Vas sprejme v odprto naročje, da zlata, slovanska Praga, katera je bila in je ognjišče našega narodnega življenja.

Združenje prostovoljne požarne brambe slovanske:

M. U. Dr. Ludvik Cwiklicer, starosta.

Rudolf Gudrich, tajnik. Deželna osrednja gasilna jed-nota kraljevine Češke v Hora-žovicah:

M. Mayer, starosta. A. L. Seidl, tajnik.

in verjetnost sanacije z nadaljevanjem trgovine.

A. G-k trdi na videz, da bi privatni spekulant Medved bil bolje skrbel za drugo kot „Centralna posojilnica“; dejanski se mu pa med vrstami bere vprašanje: Saj vendar ne bo kdo tako neumen, da se ne bo na glas zakrohotal, posebno če vé, da bi po Medvedovem očetovskem načrtu „Centralna posojilnica“ s svojimi 42.000 K visela v zraku (za svoje deleže bi se združniki „Krojaške zadruge“ seveda morali kaj začetka obrisati pod nosom!), — posebno če vé nadalje, da je Medved za blago, ki je bilo po trditvah A. G-ka vredno 120.000 K, ponudil 70.000 K, da bi bil torej po računu istega A. G-ka pobasal v svojo očetovsko mavho celih 50.000 K, — in posebno, posebno, če vé naposled, da Medved za pobasanje tako mastne pečenke ni imel niti polovice potrebnih moči, (imel je samo 20.000 K gotovine, potreboval je pa 70.000 K!) in da je zahteval, da mu pri tem pomaga „Centralna posojilnica“!! — — — — —

Ali ni jasno kot beli dan, da človek, ki se z nami tako bojuje kakor A. G-k, ni naš nasprotnik, ampak naš družabni zaveznik, velikodušen pospeševatelj naših teženj, nesebičen prijatelj, na katerega se lahko zanašamo v vsaki stiski in zadregi! — — — — —

In to ni ironija, če končno izrazimo željo, da bi nam Bog ohranil A. G-ka zdravega in veselega še mnogo, mnogo let, in sicer, če le mogoče, na čelu naših naprednjakov! Tako smo precej gotovi, da nas ne bo z lepa konec. Če mi sebe zapustimo, on nas ne zapusti. Zvesto nam bode pomagal, da dosežemo najlepšo in najlažjo nalogo: *Salutem ex inimicis nostris!*

Zatorej dvignite čaše, kolikor Vas je, ki Vas A. G-k psuje s „kavci“, in zakličite z nami: Bog živi našega dičnega kompanjona A. G-ka še mnogo let! — — — — —

Politični pregled.

Novi skupni finančni minister.

Skupnim državnim finančnim ministrom mesto pok. pl. Kallaya je imenovan dosedanji odposlanec v Atenah, Burian. Istega zaprišeže cesar v Ischlu dne 29. t. m.

Nevspeh našega trgovinskega ministra.

Naš trgovinski minister, baron Call, podal se je prejšnji teden v Budimpešto, da bi izposloval tam nekatere spremembe v carinskem tarifu, ki so na veliko škodo avstrijskih polje- in živinorejcev, a dosegel ni nič in povrnil se je na Dunaj, ne da bi se namenjene obravnave z ogrsko vlado niti pričele.

Dogodki na Hrvaškem.

Kmalu bo leto dni, kar je besnela v Zagrebu huda borba med rojenimi brati Hrvati in Srbi. To so bili žalostni dnevi za nas Slovane, a radostni za naše

riki nikakega spoštovanja; ali ni to grenko, da naša mladina še vedno goji fraze in se ne briga za ideale? In, gospoda, niti v Aljaski, niti na Bismarkovih otokih ni kake kolonije. To so rane slovenskega naroda, gospoda moja, in temu je treba pomagati — — — — —

„Hm, menda s tremi žlicami vode in z jednim praškom ka-li?“ Komaj sem se še vzdrževal, da nisem loputnil tega blebetavsa po zobeh, a vendar bi bil jako rad zvedel še njegovo „Kneipovo kuro“ na Slovenskem.

Spodaj pod oknom je krulilo nekaj Italijanov znano pesem o „ancora un litro...“ in gospod „poslanec“ žile je začel mahati divje z rokama. Obrnil se je potem zopet na postelji, prilezel čisto na rob posteljnika in slednjič — padel na tla.

Zejavkal je in zastokal, kakor duša v vicah.

„No, da se le ubil nisi“, dejal sem jaz. Menda so te bacnili s prestola? Je nerodna stvar tako le visoko sedeti, četudi le v sanjah, pa se potem prekucniti v zemski prah, in pasti iz „nebo-

krvne sovražnike. Umetno gojena mržnja po slovanskih protivnikih skoz več let je izbruhnila na dan vsled prevelike razžalitve hrvatskega naroda, ki ni smel, niti mogel trpeti, ko mu je najbližji sorodnik grozil očitno s pokončanjem tolike sramote v svoji lastni domovini. Znano je, da se je prepir mej Hrvati in Srbi na Hrvaškem posebno zaojstril od časa, ko je bivši ban Khuen Hedervary namamili srbske poslance v svoj tabor, da si je tako zasnoval veliko večino v hrvatskem saboru. Razume se, da je moral ban kot vodja te večine posebej še srbskim poslancem marsikaj obljubiti, kar pa seveda ni mogel izpolniti, ker so bile te obljube v navskrižju z državnimi postavami. Trpelo pa se je marsikaj, če tudi ni bilo postavno, samo da se srbski klub ne razžali. Celo razobešanje srbskih zastav se je trpelo. Dasi srbski klub v hrvatskem saboru ni bil zadovoljen s svojim vodjo, ker pravzaprav ni nič dosegel, kar mu je bilo obljubljeno, vendar je ostal še nadalje zvest svoji obljubi, dočim je bil narod silno nezadovoljen s tako politiko svojih poslancev. Narod je bistreje sodil o vseh dogodkih nego njegovi poslanci. A spregledal je kmalu po onih žalostnih dogodkih lanskega leta, da je bil zapeljan. Nad nesrečo Hrvatov in Srbov se je veselil tretji, ker je mogel nad tako oslavljenim narodom lahko vladati ter erpsti korist na sebe. Ta tretji je začel še huje pritiskati narod v misli, da se mu razdvojen narod ne bode mogel upreti. Ta sovražnik je računal kratkovidno še vedno na posledice lanskih žalostnih dogodkov. Toda na našo radost se je hudo prevaral. V boju, ki je nastal na Hrvaškem pred nedavnim za narodne in gnotne pravice, se je združil ves narod. Istina je, da je ostal narod v onih krajih, kjer je večina prebivalstva staroverska ali srbska, mirnejši, nego v krajih s katoliškimi prebivalci, to prihaja pa od tod, ker je srbsko prebivalstvo manje probujeno nego katoliško. Sicer pa se je vsa srbska inteligencija združila s Hrvati v tej borbi.

Tako je vseučiliščna mladež ne samo v Zagrebu nego tudi po drugih vseučiliščih stopila v kolo s hrvatsko mladino ter javno izpovedala slogo med Hrvati in Srbi. V Zagrebu so vsi odlični Srbi odobraval hrvatski pokret a v prvem redu ga je zagovarjal „Novi Srbobran“, ki je še pred ednim letom najhuje besnil proti Hrvatom. Kako malo so najodličnejši Srbi v Zagrebu uvaževali moč bana Khuen Hedervaryja še pred zadnjim pokretom, se vidi iz tega-le dogodka:

Vsled lanskih nemirov je bil odstranjen cirilski napis na srbski banki. Ban je pozval k sebi najodličnejega zastopnika te banke ter mu rekel, da naj se zopet napravi cirilski napis.

„Seveda, če vi jamčite zanj“, pravi odlični Srbin.

Ban je skoraj namignil z rameni in molčal. Cirilski napis je bil postavljen še le za časa zadnjih nemirov na banko, in Hrvati so to demonstrativno odobraval.

Najživahnejši pa je pokret za slogo v Dalmaciji, kjer je besnil nenavadno hud boj po časopisih do najnovejšega časa. Znano je, da so dalmatinski Srbi vrlo mnogo škodili hrvatski stvari v Dalmaciji. Oni so mnogo krivi, da se Dalmacija ni mogla zediniti s Hrvatsko, ker so z Italijani delali proti temu. Zdaj je menda tej zvezi odzvonilo za vselej. Če bodo vspeli dogovori med Hrvati in Srbi, čegar se moramo nadejati, potem je odzvonilo tujemu gospodarstvu v Dal-

tičnih visočin“ na ta pregrešni svet. Veš, pa se vendar rado zgodi kaj takega, posebno dandanes“.

„Kaj vraga se norčuješ“, zagodrnjal je nejevoljno. „Zares ne vem, kako sem prišel do teh sanj. Vse sem srečno predelal, postal sem justični minister in tu naenkrat ta nesrečni upor na Hrvaškem, ta meje butil; saj pravim, vrag vzemi še to bratstvo naše s Hrvati. He, bratec, pa vendar je lepo biti velika glava“.

„No, pa si dal kaj poskrbeti za tiste kronice, ki sem ti jih oni teden posodil? Kot minister vendar ne bodeš — — —“.

„Kaj ne bodem? Nič ne bodem! Sicer pa pusti me v miru“.

In zlezel je nazaj na posteljo in spal dalje.

„Ha, ha, ali ni imenitno, če ima človek maturo v žepu? Ha, ha, postane še lahko minister, če bi ne bilo uporov pa teh nesrečnih kriz, ki sedijo kakor Cerberus pred vrati v nebeško kraljestvo slavne madame z ogrsko namazanimi lasmi, namreč pred vrati madame Politike. —

Janko Filipovič Serjunov.

maciji, kar bode silno delovalo tudi na odnosaje na Hrvaškem.

Sloga med Hrvati in Srbi plaši že Madjare, ko so se vsled naše nesloge okoriščevali na našo škodo. Mažari se boje narodnega edinstva južnih Slovanov, ker dobro vedo, da se jim bode na ta način zaprl pot na iztok in do Jadranskega morja. Sloga južnih Slovanov je propast takozvanega madjarskega državnega imperijalizma. Zadnji pokret na Hrvaškem je povzdignil narodno zavest ne samo med Hrvati nego tudi med Srbi. Ta narodna zavest se mora zdaj intenzivno gojiti, da se v istini podero velike osnove madjarskega imperijalizma. Hrvatom in Srbom ostanejo v tej borbi zvesti Slovenci tudi še za naprej. Jugoslovanska ideja mora izpodrinuti madjarsko državno idejo, ki se hoče tajno vrniti na slovanski juž, kjer jej ni bilo nikdar mesta a dandanes, ko se je prepudila slovanska zavest, še gotovo najmanjše. „Slov.“

Dogodki na Srbskem.

Te dni se vrše na Srbskem po raznih krajih občinske volitve, ki so pa jako burne. V Belgradu so se občinske volitve izvršile sicer mirno, in je bil za župana izvoljen prof. Gevinčič. — Do krvavih izgrediv je pa prišlo pri občinskih volitvah v občini Pridvarice. Dvanajst oseb je bilo celo ubitih. Vlada se v volitve prav nič ne vtika in prepušča strankam popolnoma svobodno roko. Najhujši boj vlada seveda med liberalci in radikaleci.

Srbija pod vladarstvom kralja Aleksandra.

Te dni je priobčila bordelinska „Zukunft“ članek, katerega je spisal bivši srbski ministerski predsednik Djordjević, v katerem se razkrivajo grozodejstva bivšega kralja Aleksandra. V tem članku pripoveduje Djordjević, da znani napad na razkralja Milana ni bil le fingiran, kakor je javnost splošno sodila, temveč da je bil res pravi napad, a da je ponesrečil. Provročitelj napada na Milana pa ni bil nihče drugi, nego njegov lastni sin, kralj Aleksander v družbi z njegovo priležnico Drago Mašin. Tema dvoma je bil namreč Milan na poti, ker se je najodločneje protivil poroki Aleksandra z Drago. Ker je atentat ponesrečil, storil je Aleksander vse mogoče, da bi krivdo odvrnil od sebe in je obdolžil radikale, da so oni provzročili atentat. Pred vsem je dal Aleksander obsoditi na smrt in ustreliti istega Kneževića, katerega je on sam najel za atentat na svojega lastnega očeta.

Istega dne ko se je izvršil atentat, poklical je Aleksander na dvor vse svoje ministre in jim naložil, naj dajo takoj zapreti vse voditelje radikalne stranke. Ministri so temu ugovarjali, kar pa je le še bolj razkačilo kralja. Pozval je takoj poveljnika druge konjiške brigade, polkovnika Kostantinovića, kateremu je rekel: „Ako ti ukažem, da daš postreljati še v tej noči vse izdajalce, ki so navedeni na tej listi, storiš-li to?“ Da so ministri onim nesrečnikom vsaj življenje rešili, privolili so v to, da se aretirajo. Na to je Aleksander proglasil izjemno stanje in je dal pred naglo sodbo povzati vse tiste, ki so pri njem bili v nemilosti.

Ministri, in celo Milan sam, so ga prosili, naj opusti te grozne namere, a on je zagrozil, da se odpove prestolu, ako ne izvrše njegovih ukazov. To je pomagalo: ministri so se morali udati, ker bi bila Aleksandrova odpoved sicer provzročila v Srbiji notranjo vojno.

Nemški cesar se boji anarhistov.

Nemški cesar, ki potuje sedaj po severu in se je nameraval sniti s švedskim kraljem, se misli povrniti s polovice svojega potovanja zopet v Berlin. Vesti iz Amerike, vsled katerih bi bili štirje anarhisti na potu v Evropo, z namenom napasti nemškega cesarja, so tega torej tako oplašile, da si poišče zavetja doma.

Nemški cesar popihal jo je tako naglo v Berlin, da se niso mogli niti poplačati stroški za njegovo bivanje v Trondhjemu in se bodo morali poravnati še-le iz Berlina.

Bolgarski knez Ferdinand.

Iz Belgrada se poroča, da se je te dni preko Belgrada odpeljal bolgarski knez Ferdinand na Dunaj, od koder odpotuje v Ebenthal. Pobrisal jo je baje iz Zofije na nagloma. Pravijo namreč, da je prišel na sled neki vojaški zaroti, ki je bila naperjena proti njemu. Pravijo tudi, da mu je bolgarska vlada svetovala, naj zapusti Bolgarijo in naj se v njo nikdar več ne povrne.

Bolgarija in Turčija.

Kolikor bolgarska, toliko tudi turška vlada sta izjavili, da nimata bojnih namenov. Pri vsem tem pa se oborožujeta obedve na vse kriplje, in je vojska med njima neizogibna.

Pogreb sv. očeta.

V soboto zvečer ob 7. uri so položili sv. očeta Leona XIII. k večnemu počitku. O poludne morali so zapustiti vsi ljudje, katerih je bilo na tisoče, cerkev sv. Petra, v kateri je bilo izpostavljeno truplo sv. očeta. Koj ko so šli vsi ljudje iz cerkve, zaprli so vrata in pričele so se priprave za pogreb. Na raznih krajih po cerkvi so bili razpostavljeni papeževi vojaki. Ko so bile dokončane vse priprave, odprli so vrata sakristije, pred katerimi je čakalo nad 3000 oseb, katerim je bil uhod s posebnimi listki dovoljen. Bile so te osebe iz najodličnejših stanov, posebno je bilo mnogo senatorjev in drugih visokih dostojanstvenikov, kakor tudi dam iz najodličnejših rimskih družin. Kardinalov je bilo 45, ki so se razpostavili v koru. Prišla sta tudi zdravnik Lapponi in Mazzoni, kakor tudi več sorodnikov pokojnega sv. očeta. Na to so prišli diplomatični zastopniki vseh držav in mnogi rimski patriciji, ki so zavzeli prostor na tribuni, ki je bila nalašč v ta namen postavljena. Obredi bili so jako kratki. Ko se je truplo sv. očeta še enkrat blagoslovilo, pristopil je monsr. Cagiano in je pokril pokojnikov obraz z belim pajčolanom. Za njim je pokril truplo monsr. Riggi z rudečim svilnatim pajčolanom. Na to je pristopilo šest stražnikov, ki so vzdignili truplo ter je položili v leseno cipresno krsto. K truplu so pridžali tri mošnjičke, v katere so položili v vsakega po 26 kosov zlatega, srebrnega in bakrenega denara, t. j. po toliko kosov, kolikor let je pokojni papeževal. Zraven teh mošnjičkov so položili v krsto tudi tri spise o smrti in življenju pokojnikovem. Na to so krsto pokrili in zapečatili s tremi pečati. To cipresno krsto položili so v 400 kg. težko svinčeno krsto, na kateri so bile urezane besede: Tu počiva papež Leon XIII. Potem ko se je to zgodilo, prebral je notar vaticanskega kapitelja neki dokument, v katerem je bilo zapisano vse, kar se je godilo s pokojnikovim truplom, od njegove smrti pa do pogreba. Ko so zapečatili tudi to svinčeno krsto, položili so jo v tretjo javorjevo krsto, na katere pokrov je bil vtisnjen grb papeža Leona XIII. Na to je sledil še jeden blagoslov in kardinali napotili so se proti rakvi, ki je imela vsprejeti pokojnega Leona XIII. Ko se je polagalo truplo v rakev, peli so pevci psalm „Benedictus Dominus Deus Israel“, vsi ostali pa so pri ti priliki poklekli tor molili. S tem se je končal obred, in navzoči so polagoma zapustili baziliko.

Konklave.

Po poročilih iz Rima, prične konklave že v soboto. Splošna sodba pa je, da bo konklave trajal k večjemu dva dni, in da bo že tekem 3. avgusta prišla vest o izvolitvi novega papeža, nakar bo novi papež takoj podelil svoj blagoslov iz „loggie“. — Glede izvolitve novega papeža, izmišljujejo si listi vse polno vesti. Pravijo namreč, da sta zdaj med kardinali dve struji, jedna da gre za tem, da bi se izvolilo za papeža jednega izmed mlajših kardinalov, druga pa da nastoja, da bi postal papež jeden iz starejših kardinalov. Nekateri pravijo, da bo v slučaju, da bo izvoljen star papež, intronicizacija preložil na jesen. Naj si bo pa prihodnji papež ta ali oni, gotovo pa je, da bode Italijan.

Domače in razne novice.

Maše zadušnice za sv. očeta Leona XIII. — Včeraj in danes ob 10. uri predpoludne sta bili slovesni sv. maši, zadušnici za sv. očeta Leona XIII. Jutri ob 10. uri predpoludne pa bode daroval istotako v stolni cerkvi milost. knezo-nadškof slovesno sv. mašo zadušnico v isti namen. K ti maši so povabljene vse oblastnine.

Raz razne hiše po mestu plapolajo črne in papeževe zastave. Včeraj nabit je bil po mestnih vogalih oklic, ki pozivlje meščanstvo naj v znak žalosti in spoštovanja spomina pokojnega sv. očeta razobesijo črne zastave. V četrtek imela bo pa tukajšnja vojaška posadka sv. mašo zadušnico.

Premeščenja. — Predstojnik tukajšnjega finančnega inspektorata, višji finančni svetnik g. Tit Premuda, je premeščen k finančnemu inspektoratu v Koper. Na njegovo mesto pride višji nadzornik finančne straže, g. Abdon Schuster schitz iz Inomosta.

Umlavljenje in imenovanje. — „Wiener Zeitung“ javlja: Nemški tajnik na okrajnem glavarstvu v Kopru, Guido Perinello, je na lastno prošnjo upokojen. Cesar mu je o tej priliki podelil naslov okrajnega glavarja.

Spored
prvega gasilnega zbora prostovoljnih slo-
vanskih gasilnih društev, spojenega s pro-
slavo 50-letnice gasilnega društva kr. stol.
mesta Prage bo naslednji:
Dne 14. vel. srpana 1903.
Pozdrav prišedših gostov na Žofinu
in prijateljski večer.
Dne 15. vel. srpana 1903.
Ob 9. zjutraj: Odkritje gasilne
razstave na razstavišču v Kraljevski Obori.
Ob 10. dopoldne: Goste po-
zdravi starosta kral. glavnega mesta Prage
g. J. U. dr. Vladimir Srb; proslava
50-letnice mestnega gasilnega društva v
zasedni dvorani staromestne radnice.
Ob 11. dopoldne: Represen-
tančni občni zbor združenih prostovoljnih
slovanskih društev istotako tam.
Ob 2 popoldne: Skupni obed
na Žofinu. Potem ogled Prage.
Ob 4. popoldne: Občni zbor
„Deželne osrednje gasilne jednote kra-
ljevine Češke“ istotako tam.
Ob 7. svečer: Slavnostna pred-
stava v Narodnem gledališču in koncert
na Žofinu.
Dne 16. vel. srpana 1903
Ob 8. zjutraj: Razvrstitev ude-
ležencev spreveda na Jungmanovi cesti
na Kraljevskih Vinohradih. Sprevod na
Staromestni trg, poklonitev kraljevski
Pragi, potem javne vaje: društev: Praš-
kega, Karlinskega, Smihovskega, Vno-
hradskega, Bubenskega, Libenjskega in
Nuselskega. Po javnih vajah odhod na
Havličekov trg, odtod razhod.
Popoldne: Skupni obisk gasilne
razstave v Kraljevski Obori.
Dne 17. vel. srpana 1903.
Zjutraj: Izlet gostov na „Karlovo
Týn“.
Popoldne: Obisk okrajne raz-
stave v Pardubicah.
Dobrodošle priglasitve pošljejo naj-
se do 1. vel. srpana 1903. na naslov:
Zemská ústřední hasičská
jednota kraljevine Češke.
Horažďovice.
Kraljevina Češka.

Loterijske številke.

25. julija.

Trst 61 47 21 56 28
Linc 4 46 40 25 3

Neka revna mati

želi oddati svojo desetletno hčerko dobrim
in krščanskim ljudem, ker jo sama ne
more več vzdrževati. Oglase je nasloviti:
A. M. — Gorica, (postrestance št. 300/41).

Gostilna in štacuna

ter k temu

potrebni prostori

se oddajo

v najem

za časa gradbe bohinjske železnice. Gostilna
je na najugodnejšem prostoru, ter brez
konkurence. — Natančneje se poizve pri
Avgustu Gabrijelčič v Avčah.

Ivan Bednařik

priporoča svojo

knjigoveznico

v Gorici

ulica Vetturini št. 3.

Sadlarsko in vinarstvo

za Brda v Gorici

Prodaja naravne in prstne
briske pridelke po zmernih
cenah.

Zaloga pristnih vin:

burgundeca, rizlinga, modre
frankinje in drugih.

DESERTNA VINA.

Sedež društva je:

Gorica, ulica Barzelini št. 20.

Odlikovana delavnica!

ANT. KRUSIČ,

krojaški mojster v vrtni ulici 26.

Priporoča se sl. občin-
stvu v mestu in na deželi,
posebno č. duhovščini. —
Ima bogato zalogo blaga
vsake vrste in za vsaki stan,
ter opozarja na ravno došlo
sveže ponudnansko blago,
lastni izdelek gotovih oblek
in površnih sukenj. Cene
prav solidne!

Fani Drašček,

zaloga šivalnih strojev

Gorica, Stolna ulica hiš. št. 2.

Prodaja
stroje tudi
na teden-
ske ali
mesečne
obroke.
Stroji so
iz prvih
tovarn ter
najboljše,
kakovosti
Priporoča
se slav.
občinstvu.

Podpisani priporoča slavnemu ob-
činstvu v Gorici in na deželi svojo

prodajalnico jestvin.

V zalogi ima kave vseh vrst, raz-
lične moke iz Majdičevega mlinca v Kranju,
nadalje ima tudi raznovrstne pijače na
primer: francoski Cognac, pristni
kranjski brinjevec, domači tropinovec,
fini rum, različna vina, goršice (Senf.)
Ciril-Metodovo kavo in Ciril-Metodove
užigalice. — V zalogi se dobé tudi te-
stenine tvrdke Žnideršič & Valenčič v
Ilirski Bistrici, ter drugo v to stroko
spadajoče blago. — Postrežba točna in
po zmernih cenah.

Z odličnim spoštovanjem

Josip Kutin,

trgovec v Semeniški ulici h. št. 1.
(v lastni hiši.)

Anton Fon,

klobučar in gostilničar,

Semeniška ulica št. 6,

ima bogato zalogo raznovrstnih

klobukov

ter toči v svoji krčmi

pristna domača vina

in postreže tudi z jako ukusnimi
jedili.

Jos. Munih

krčmar na Kornju

usoja se uljudno naznaniti, da
prevzame s 1. avgustom krčmo

Štefana Kofola

na Tržaški cesti 21,

ki je priskrbljena tudi s hlevi
za živino. — Priporoča se vže
naprej slavnemu občinstvu v
mestu in na deželi. — Po-
strežba točna, cene zmerno.

Krojaška mojstra

Čufer & Bajt

v Gorici, ulica sv. Antona št. 7

v hiši g. Jerneja Kopača

izdelujeta

vsakovrstne obleke za moške
po meri, bodisi fine ali pa
priproste.

Priporočata se svojim rojakom
v Gorici in na deželi, posebno pa
č. duhovščini za obilna naročila.

Anton Pečenko

Vrtna ulica 8 GORICA Via Giardino 8
priporoča

pristna bela

in orna vina

iz vipavskih,

furianskih,

briskih, dal-

matinskih in

isterskih vi-

nogradov.

Dostavlja na dom in razpošilja po želez-
nici na vse kraje avstro-egrske monarhije v
sodih od 56 litrov naprej. Na zahtevo pošilja
tudi uzorce.

Cene zmerno. Postrežba poštena.

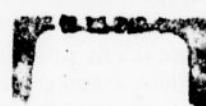
Prosiva zahtevati listke!

Največja trgovina z železjem

Konjedic & Zajec

Gorica, pred nadškofijo hiš. št. 11.

Za čas stavbe priporoča vse stavbne potrebščine, kakor: cement,
stavbne nosilce, vsakovrstne okove, železje, strešna okna, cevi za stra-
nišča itd. Ima v zalogi orodje za vsa rokodelstva iz najbolj slovečih
tovarn. Opozarja na svojo bogato izber kuhinjskega in hišnega orodja
dob rezprimerno nizkih cenah.

Edina zaloga

stavbenih nosilcev

v Gorici.

Pocinkana žica za vinograde po jako snižanih cenah!

Pozor!

Eno kronske nagrade izplačava vsakemu, kdor dokaže
s potrdili najine nove ameriške blagajne, da je kupil pri naju za
100 kron blaga.

Prosiva zahtevati listke!

Po vsestranskem prevdarnu in preskušnji se
bode vsakdo prepričal, da se kupuje pri trvdki

J. Zornik, Gorica

Gospiska ulica 7, zmiraj najboljji najlepši in
temu primerno najceneje blago. Posebno pa:

Za dame:

Krasne okraske za obleke,
trakove svile zadnje novosti
za bluze, pajčolane, pasove,
predpasnike, rokavice, nogavice,
dežnike, solnčnike, bluze, čevlje,
vse potrebščine za obleke, kakor:
podlage, sukanec, svila, gumba,
vezenja, zaponke itd.

Za gospode:

Raznovrstno belo in barvano
perilo najboljše vrste, jopice
za hribolazce; kolesarje, veslarje;
zadnje novosti ovratnic,
ovratnikov, zapestnic, nogavic,
rokavic, hlačnikov, čepice,
čevljev, dežnikov itd.

Opozarja

prečastite dame, na svojo veliko
zalogo obče priznana najboljij
modernej vsake cene.

Za birmarce

in otroke; rokavice, nogavice,
pajčolane vsake vrste, obleke,
čepice, razno perilo.

Za slavnosti

in druge veselice: vsakovrstne
narodne trakove, kojim preskrbi
na zahtevo vsakvrstne napise.

Cene brez vsake konkurence.

Sprejema

hranilne vloge

katere obrestuje po
4 1/2% polumesečno; ne-
vzdignene obrestipripi-
suje konec leta k glav-
nici. Rentni davek pla-
čuje posojilnica sama.

Posojila

uodom na osebni kredit po
6% in na vkajžbo po 5 1/2%

„Centralna posojilnica“

registrovana zadruga z omejeno zavezo,

Gorica, ulica Vetturini 9.

C. kr. poštnohranilnični konto N. 851.292.

Sprejema

nove člane

z glavnimi in opravi-
lnimi deleži. Glavni de-
leži po 200 K, opravični
po 2 K. Otvarja članom
tekoče račune, katere
obrestuje po dogovoru.

Uradne ure

Vsak dan od 8. do 12. dop. in
pond. in četrtek od 2. do 4. pop.

GORICA

(Večerno izdanje.)

Izhaja vsa torek in soboto ob 11. uri popoldne za mesto ter ob 3. uri pop. za deželo. Ako pade na ta dneva praznik izide dan prej ob 6. zvečer. Stane po pošti prejemati ali v Gorici na dom pošiljan celoletno 8 K, polletno 4 K in četrtletno 2 K. Prodaja se v Gorici v tobakarni Schwarz v Solskih ulicah, Jellertitz v Namskih ulicah in Leban v Ferdijevev tekalšču po 8 vin.

Uredništvo in upravnništvo se nahajata v „Narodni tiskarni“, ulica Vetturini h. št. 9.
Dopise je nasloviti na uredništvo, oglase in naročnino pa na upravnništvo „Gorice“. Oglasi se računijo po peti vrstah in sicer ako se tiskajo 1-krat po 12 vin., 2-krat po 10 vin., 3-krat po 8 vin. Ako se večkrat tiskajo, računijo se po pogodbi.

Izdajatelj in odgovorni urednik Josip Marušič.

Tiska „Narodna tiskarna“ (odgov. J. Marušič).

A. G-k, tih družabnik tvrde „Kavci“ & Comp.!

Kaj človek v naglici napiše? — A. G-k — družabnik „kavcev“? — Neverjetno! — Če se pa dokaže, neovržno dokaže? — Če se neovržno dokaže, bo pač treba verjeti! — Toda: A. G-k — „tih“ družabnik? — More sploh biti A. G-k kedaj „tih“? — — —

Ti šmentana naglica, v kake zadrege spravi človeka! — Ne pomaga nič! Resnica je Bogu in ljudem ljuba. Zato prekličemo slovesno: A. G-k ni bil, ni in ne bode nikdar tih — zato rej ni bil, ni in ne bode nikdar „tih“ družabnik „kavcev“! — — —

Najmanj v zadevi „Krojaške zadruge“! — Kakor da bi hotel podreti zidove Jerihe, je zatrobil v nadpisu prvega članka: „Vrhunec klerikalnega švinda!“... In potem: — čim tara bum!... „Klerikalno šušmarstvo“... „Centralna posojilnica“ je „Krojaško zadruge“ neusmiljeno oropala vsega imetja! — „Ta strašanska klerikalna mahinacija“... — „sklenili so lepo na tihem ostudno kupčijo, proti kateri protestujemo v imenu članov, v imenu pravice in poštenosti“... „zgube je danes nad 100.000 K!“ — „Tako daleč je segla klerikalna brezobraznost“ — „Vsakdo drugi bi sedel že davno v luknji!“ — „Klerikalci se nič ne boje, ne pravice, ne zakonov, ne oblasti“ — „usodepolne spremembe, ki so očitno podobne — slepariji!“ — „spora-zumno... se je dovršil švind!“ — „Radovedni smo... ali (bodo c. kr. oblasti na to javno ovadbo varovale) državljane pred — sleparijami!“

Sicer priznavamo, da je A. G-k v nadaljnjih člankih odložil veliki boben moralne ogorčenosti.

Kako lepo se je n. pr. podajal v naslovu prvega članka: „Vrhunec klerikalnega švinda!“ — „Krojaška zadruga propadla“ — je sicer lepo, toda: „Vrhunec klerikalnega švinda“ — to je neprimerno lepše, to je polovica grebena, in sicer lepša polovica! — Kam je prišla v poznejših član-

kih? — Zakaj je ni več? — Ali naj jo nadomešča „A. G-k“ v podpisu? — Ali misli „Soča“, da je eno odveč? — Kaj pa, če bi jo obšel boljši del poguma — previdnost? — „A. G-k“ pod članki, kjer se poštenim, nesebičnim možem očita „vrhunec švinda“, „strašanska mahinacija“, „ostudna kupčija“, „sleparija“ in druge take stvari — bi bilo sicer „rogomentno“ — — — ampak — — —

Ričet-paša je bil turčin; A. G-k mu pa noče postati podoben v nobeni stvari, kajti on je Slovan z dušo in telom! — — —

Kaj smo že hoteli reči? Da, ropota je vkljub temu tudi v poznejših člankih „Soče“ se dovolj. Zato smo preverjeni, da A. G-k ne bo v svetovni zgodovini nikdar dosegel pridevka „Tih“ ali pa „Mirni“, k večjemu ga bo kak zgodovinar imenoval „Pobožnega“, ali „Pohlevnega“, ali „Ponižnega“.

Sicer glede poslednjega naslova imamo nekaj dvoma, da bil tako popolnoma opravičen. Med dokumenti, na katere se bo „A. G-k“ zgodovinar skliceval, da opraviči tak pridevek, gotovo ne bo uvida drugega članka o „Krojaški zadrugi“.

Ker je ta uvod v mnogem pogledu zanimiv, ne moremo si kaj, da bi ga ne citirali doslovno. Glasi se:

„Sočin“ članek pod tem naslovom (Krojaška zadruga — propadla) je zbudil v teh pasjih dneh duhove na Goriškem“. (Prosimo pozornosti, da tu nobenemu ne uide fina stilistična zveza med pojmi „pes“, „zbujati“ in „duhovi“) „Gotovno se je govorilo vsled njega tisočkrat (!) več o uborni „Krojaški zadrugi“ nego o umirajočem svetem očetu papežu“. (Ta stavek se odlikuje po estetičnem ukusu, taktu in neprisiljeni pobožnosti!) „Zaradi papeža ni bilo nikake razburjenosti, saj jih vsaj dvajset hrepeni po papeški časti in masti, naš članek pa je je zbudil“ (ne masti, ampak razburjenosti!) — „toliko v obeh taborih, da so kar pesti švigale po zraku itd.“

mevalo, kakor glas upijočega v puščavi. Nakrat pa je smrčanje prenehalo in začel je besedičiti v raztrganih stavkih.

„Ah, ta sanja“, mislil sem si, „morda izvem kaj posebnega — torej pozor!“

Začel je govoriti:

„Slavna gospoda! Rimsko pravo, to je res nekaj posebnega. Kaj smo mi proti Rimljanom? Nič, čisto nič, vam pravim; k večjemu: muhe. Iz tega torej sledi, da je rimsko pravo nekaj posebnega...“

Zastarčal je zopet gospod Žile, kateri je sanjal menda o svoji promociji ali kaj takega. Meni se pa sedaj ni hotelo spati, stegnil sem se na škripajočem stolu in poslušal dalje. Hitro so letele dobe mojemu tovarišu in kmalu je začel kot doktor v težkih, mogočnih stavkih:

„Gospodje porotniki! Ali ne vidite, da ta človek ni zločinec, ker ni činil zlega, ampak le hudodelec, kajti hudo je delal, in to je vendar vse kaj drugega, česar vam pa ne morem tako hitro razložiti. Torej, kakor rečeno, on je hudodelec...“

Petelin je s svojim hripavim „kikeriki!“ zbudil par vrabcev na strehi; pa pogleda gizdavo okolu sebe: „To smo junaki, kaj!“ — — —

Torej naš „tih“ družabnik ne more biti A. G-k nikakor!

Naš družabnik pa je A. G-k brez vsakega dvoma: On nas zalaga s potrebno obratno glavnico, kadar nam poide gradivo, on nam pokaže pravo pot, če mi ne vemo, kako bi kako stvar začeli, on nam opravi pol dela preden smo se mi zganili!

Sedanja afera s „Krojaško zadrugo“ je najboljši dokaz za to!

Mi smo n. pr. dolgo ugibali, na kateri strani bi potipali tistega naprednjakega fanta, ki je pod imenom Avrelj Bisail v svoji službeni pogodbi prevzel obveznost in se smatral seveda tudi za sposebnega „da bo sam in osebno celo podjetje vodil in nadzoroval, ter vestno in pošteno skrbel za uspeh in napredek podjetja“, in ki je potem te svoje obveznosti spolnoval tako lepo, — da je zadrugo vkljub velikanskemu prometu, vkljub navdušeni podpori požrtvovalnih naprednjakov spravil v oni položaj, kinamga je njegov somišljenik in prijatelj A. G-k tako živo naslikal!

Mi smo ugibali in premišljevali, pa še nismo bili popolnoma na čistem — kar nam priskoči na pomoč naš kompanjon A. G-k in nam prevzame odijozno ulogo ovadnika ali ovaditelja („ovaduha“ ga ne moremo imenovati, ker je to ulogo prevzel „v imenu pravice in poštenosti“)

Prav zares! Mi bomo iz srca veseli, ako storijo na njegovo ovadbo „svojo dolžnost tiste c. kr. oblasti, ki so dolžne varovati državljane pred — sleparijami!“ — ako te c. kr. oblasti preiščejo do pičice vse dejanje in nehanje načelstva in nadzorstva „Krojaške zadruge“ in „Centralne posojilnice“, in kajpada tudi vse dejanje in nehanje nedolžnega jagnjeta Avrelja Bisaila, njegovih naprednjaskih somišljenikov in najzadnje, pa ne najmanj — vse

činiti, pač pa delati; ergo vidite, da je edino izraz hudodelec na mestu...“

„A, zagovarja pred poroto; glej, glej, kaj si človek vsega ne izmisli, če ima maturo v žepu. Prav zares klasično izobražen je moj kolega Žile in predstavljen je bil že vsem devetim Muzam, ko so bile ono leto v Gorici. Poslušajmo nadalje, morda se da še voliti v državni zbor.“

„Slavna gospoda, častiti volilci!“

„Torej res, kakor sem mislil.“

„Sicer jako nerad, a ker vidim, da vam je do tega, da pride krmilo naše narodne ladvice kedaj v zanesljive roke, vendar rad sprejemem ponujeni mi mandat z namenom uresničiti vse vaše želje, vaše ideje in nazore. Svojih nazorov vam ne bodem razkladal, ampak bodite gotovi, da se bodem vsikdar ravnal po njih in menda tudi vi ne boste temu nasproti, kar bode sledilo iz teh mojih nazorov. Ja, gospoda, dandanes, ko je svet ves natlačen s frazami, je skoro težko dobiti moža, ki bi imel svoje nazore, a

dejanje in nehanje za prospeh naše zadruge tako vnetega A. G-ka!!

Mi želimo oblastim in sebi celot, da bi se posrečilo preiskati vsem tem osebam srce in obisti, dognati pri vseh najskrivnejše misli in želje — mi hočemo, da zasije solnce v vse temne kote!!

Dobro došel dan, ko se pokaže svetu vsa nizkotnost „klerikalnih“ naklepov in vsa vzvišena morala naprednjaskih načrtov!!

Ako pride do tega, potem se začne ples, „pravi ples“, ki se ga Vi tako veselite, A. G-k!! — Potem bomo poskusili jedno zaplesati posebno tudi z Vami, A. G-k, in „Schnell-Polka“ bo morala biti, naj velja, kar hoče!! — — —

Nò, zdaj smo se skoro tako segreli, kakor da bi že bil začel vroči ples!

Pa smo še le pri menuetu. — — —

Torej naš družabnik naš pomočnik, je A. G-k, to je pribito!

Kako bi sicer nadalje pri zdravi pameti mogel n. pr. napisati zadnje štiri članke o „propadu“ „Krojaške zadruge“! Prosimo! Prečitajte, kogar je volja in ga ne mine potrpežljivost čitati vseh teh dolgovernih neslanosti v enem dušku, pa čitajte prav pazljivo vse te štiri članke enega za drugim, in izpustite iz njih, kar ni dejanskega, namreč flavze, ki nosijo pristni pečat A. G-kovega duha — in sodite potem!

A. G-k se dela, kakor da bi besno napadal načelstvo „Krojaške zadruge“ in „Centralne posojilnice“; dejanski pa s komično potrpežljivostjo opravičuje obe načelstvi; on simulira dokaz o neusmiljenem ropu, ki ga je načelstvo „Centralne posojilnice“ izvršilo na „Krojaški zadrugi“; dejanski pa dokazuje, da je „Centralna posojilnica“, zagotovivši sebi plačilo svojih tirjatev, postopala zelo usmiljeno, ker ni pustila, da bi jej A. G-k in njegovi pomagači zavili vrat s konkurzom ali likvidacijo, temveč jej, kolikor je bilo od nje odvisno, osigurala edino možnost

fraze in druge take stvari, kakoršnih je dandanes mnogo, mnogo na trgu naše narodne politike. Prosim gospoda, prosim — me jako veseli vaše priznanje — sem srečen v vaši sredi — zagotavljam vam — — brez fraz — — —

„Kaj vraga mu je. Saj še nikdar ni izblebetal toliko fraz, kakor ravno sedaj, ko se bori proti frazam. Uboga nacionalna ekonomija, dokler te bodo reševali taki ljudje, ki sanjajo z maturo v žepu.“

Obrnil se je v svoji slavi na drugo stran in godrnjal nekaj o literaturi in filozofiji. Menda je bil kmalu potem izvoljen v „sladkih sanjah“ državnim poslancem in njegovo smrčanje se je razvilo v sanjarski govor naslednje vsebine:

„Slavna zbornica! Do sedaj še niste videli moža iz naše Slovenije, ki bi vam tako brez fraz povedal, kakšne so rane našega naroda in kako jih zdraviti, kakor jaz. Prosim blagohotnega posluha! Poglejte gospoda, ali ni to grdo, da se v naših humorističnih listih, kakor v „Škratu“

LISTEK.

Po maturi.

Truden in brez vsake moči sem sedel v sobici za mizo. Pred mano je brlela petrolna svetilka, kadeč se in smrdeč; kazalec žepne ure je lezel čez dvanajst.

Na svoji postelji v drugem kotu sobe je smrčal moj tovariš Žile. Posrečilo se mu je po raznih spletkarijah doseči spričevalo zrelosti in sedaj je spal po trudapolnem dnevu spanje pravičnega. Od zjutraj pa do pozne ure je pil in zabavljajl čez profesorje, češ, mi se jih ne bojimo, mi smo „cives academici“. Ves ginjen in objokan je potem prišel domov, objemaje svoje sošolce in prisegaje jim zvestobo in prijateljstvo — pri luninem svitu.

Sedaj pa je onemogel in zaspal, kakor nekaj Adam, ko mu je Bog prešteval rebra in na to iz jednega preostalega ustvaril žensko.

Jaz sem sedel pri mizi in se zabaval s knjigami, ki so mi prišle v roke.

in verjetnost sanacije z nadaljevanjem trgovine.

A. G-k trdi na videz, da bi privatni spekulant Medved bil boljše skrbel za drugo kot „Centralna posojilnica“; dejanski se mu pa med vrstami bere vprašanje: Saj vendar ne bo kdo tako neumen, da se ne bo na glas zakrohotal, posebno če vé, da bi po Medvedovem očetovskem načrtu „Centralna posojilnica“ s svojimi 42.000 K visela v zraku (za svoje deleže bi se združniki „Krojaške zadruge“ seveda morali kaj začetka obrisati pod nosom!), — posebno če vé nadalje, da je Medved za blago, ki je bilo po trditvah A. G-ka vredno 120.000 K, ponudil 70.000 K, da bi bil torej po računu istega A. G-ka pobasal v svojo očetovsko mavho celih 50.000 K, — in posebno, posebno, če vé naposled, da Medved za pobasanje tako mastne pečenke ni imel niti polovice potrebnih moči, (imel je samo 20.000 K gotovine, potreboval je pa 70.000 K!) in da je zahteval, da mu pri tem pomaga „Centralna posojilnica“!! — — — — —

Ali ni jasno kot beli dan, da človek, ki se z nami tako bojuje kakor A. G-k, ni naš nasprotnik, ampak naš družabnik, naš zaveznik, velikodušen pospeševatelj naših teženj, nesebičen prijatelj, na katerega se lahko zanašamo v vsaki stiski in zadregi! — — — — —

In to ni ironija, če konečno izrazimo željo, da bi nam Bog ohranil A. G-ka zdravega in veselega še mnogo, mnogo let, in sicer, če le mogoče, na čelu naših naprednjakov! Tako smo precej gotovi, da nas ne bo z lepa konec. Če mi sebe zapustimo, on nas ne zapusti. Zvesto nam bode pomagal, da dosežemo najlepšo in najlažjo nalogo: Salutem ex inimicis nostris!

Zatorej dvignite čase, kolikor Vas je, ki Vas A. G-k psuje s „kavci“, in zaključite z nami: Bog živi našega dičnega kompanjona A. G-ka še mnogo let! — — — — —

Politični pregled.

Novi skupni finančni minister.

Skupnim državnim finančnim ministrom mesto pok. pl. Kallaya je imenovan dosedanjí odposlanec v Atenah, Burian. Istega zapriseže cesar v Ischlu dne 29. t. m.

Nevespeh našega trgovinskega ministra.

Naš trgovinski minister, baron Call, podal se je prejšnji teden v Budimpešto, da bi izposloval tam nekatere spremembe v carinskem tarifu, ki so na veliko škodo avstrijskih polje- in živinorejcev, a dosegel ni nič in povrnil se je na Dunaj, ne da bi se namenjene obravnave z ogrsko vlado niti pričele.

Dogodki na Hrvaškem.

Kmalu bo leto dni, kar je besnela v Zagrebu huda borba med rojenimi brati Hrvati in Srbi. To so bili žalostni dnevi za nas Slovence, a radostni za naše

riki nikakega spoštovanja; ali ni to grenko, da naša mladina še vedno goji fraze in se ne briga za ideale? In, gospoda, niti v Aljaski, niti na Bismarkovih otokih ni kake kolonije. To so rane slovenskega naroda, gospoda moja, in temu je treba pomagati — — — — —

„Hm, menda s tremi žlicami vode in z jednim praškom ka-li?“ Komaj sem se še vzdrževal, da nisem loputnil tega blebetavsa po zobeh, a vendar bi bil jako rad zvedel še njegovo „Kneipovo kuro“ na Slovenskem.

Spodaj pod oknom je krulilo nekaj Italijanov znano pesem o „ancora un litro...“ in gospod „poslanec“ žile je začel mahati divje z rokama. Obrnil se je potem zopet na postelji, prilezel čisto na rob posteljnika in slednjič — padel na tla.

Zajavkal je in zastokal, kakor duša v vicah.

„No, da se le ubil nisi“, dejal sem jaz. Menda so te bacnili s prestola? niti v zemski prah, in pasti iz „nebo-“

krvne sovražnike. Umetno gojena mržnja po slovanskih protivnikih skozi več let je izbruhnila na dan vsled prevelike razžalitve hrvatskega naroda, ki ni smel, niti mogel trpeti, ko mu je najbližji sorodnik grozil očitno s pokončenjem tolike sramote v svoji lastni domovini. Znano je, da se je prepil mej Hrvati in Srbi na Hrvaškem posebno zaostril od časa, ko je bivši ban Khuen Hedervary namamili srbske poslance v svoj tabor, da si je tako zasnoval veliko večino v hrvaškem saboru. Razume se, da je moral ban kot vodja te večine posebej še srbskim poslancem marsikaj obljubiti, kar pa seveda ni mogel izpolniti, ker so bile te obljube v navskrižju z državnimi postavami. Trpelo pa se je marsikaj, če tudi ni bilo postavno, samo da se srbski klub ne razžali. Celo razobešanje srbskih zastav se je trpelo. Dasi srbski klub v hrvaškem saboru ni bil zadovoljen s svojim vodjo, ker pravzaprav ni nič dosegel, kar mu je bilo obljubljeno, vendar je ostal še nadalje zvest svoji obljubi, dočim je bil narod silno nezadovoljen s tako politiko svojih poslancev. Narod je bistreje sodil o vseh dogodkih nego njegovi poslanci. A spregledal je kmalu po onih žalostnih dogodkih lanskega leta, da je bil zapeljan. Nad nesrečo Hrvatov in Srbov se je veselil tretji, ker je mogel nad tako oslabiljenim narodom lahko vladati ter crpsti korist na sebe. Ta tretji je začel še huje pritiskati naroda v misli, da se mu razdvojen narod ne bo mogel upreti. Ta sovražnik je računal kratkovidno še vedno na posledice lanských žalostnih dogodkov. Toda na našo radost se je hudo prevaral. V boju, ki je nastal na Hrvaškem pred nedavnim za narodne in gmojne pravice, se je združil ves narod. Istina je, da je ostal narod v onih krajih, kjer je večina prebivalstva staroverska ali srbska, mirnejši, nego v krajih s katoliškimi prebivalci, to prihaja pa od tod, ker je srbsko prebivalstvo manj probujeno nego katoliško. Sicer pa se je vsa srbska inteligencija združila s Hrvati v tej borbi.

Tako je vseučilišna mladež ne samo v Zagrebu nego tudi po drugih vseučiliških stopila v kolo s hrvaško mladino ter javno izpovedala slovo med Hrvati in Srbi. V Zagrebu so vsi odlični Srbi odobrvali hrvaški pokret a v prvem redu ga je zagovarjal „Novi Srbobran“, ki je še pred ednim letom najhuje besnil proti Hrvatom. Kako malo so najodličnejši Srbi v Zagrebu uvaževali moč bana Khuen Hedervaryja še pred zadnjim pokretom, se vidi iz tega-le dogodka:

Vsled lanských nemirov je bil odstranjen cirilski napis na srbski banki. Ban je pozval k sebi najodličnejšega zastopnika te banke ter mu rekel, da naj se zopet napravi cirilski napis.

„Seveda, če vi jamčite zanj“, pravi odlični Srbin.

Ban je skoraj namignil z rameni in molčal. Cirilski napis je bil postavljen še le za časa zadnjih nemirov na banko, in Hrvati so to demonstrativno odobrvali.

Najživahnejši pa je pokret za slovo v Dalmaciji, kjer je besnil nenavadno hud boj po časopisih do najnovejšega časa. Znano je, da so dalmatinski Srbi vrló mnogo škodili hrvaški stvari v Dalmaciji. Oni so mnogo krivi, da se Dalmacija ni mogla zediniti s Hrvatsko, ker so z Italijani delali proti temu. Zdaj je menda tej zvezi odzvonilo za vselej. Če bodo vspehi dogovori med Hrvati in Srbi, čegar se moramo nadejati, potem je odzvonilo tujemu gospodarstvu v Dalmaciji.

tičnih visočin“ na ta pregrešni svet. Veš, pa se vendar rado zgodi kaj takega, posebno dandanes“.

„Kaj vraga se norčuješ“, zagodrnjal je nejevoljno. „Zares ne vem, kako sem prišel do teh sanj. Vse sem srečno predelal, postal sem justični minister in tu naenkrat ta nesrečni upor na Hrvaškem, ta meje butil; saj pravim, vrag vzemi še to bratstvo naše s Hrvati. He, bratec, pa vendar je lepo biti velika glava“.

„No, pa si dal kaj poskrbeti za tiste kronice, ki sem ti jih oni teden posodil? Kot minister vendar ne bodeš — — —“.

„Kaj ne bodem? Nič ne bodem! Sicer pa pusti me v miru“.

In zlezel je nazaj na posteljo in spal dalje.

„Ha, ha, ali ni imenitno, če ima človek maturo v žepu? Ha, ha, postane še lahko minister, če bi ne bilo uporov pa teh nesrečnih kriz, ki sedijo kakor Cerberus pred vrati v nebeško kraljestvo slavne madame z ogrsko namazanimi

Janko Filipović Serjunov.

maciji, kar bode silno delovalo tudi na odnošaje na Hrvaškem.

Sloga med Hrvati in Srbi plaši že Madjare, ko so se vsled naše nesloge okoriščali na našo škodo. Mazari se boje narodnega edinstva južnih Slovanov, ker dobro vedo, da se jim bode na ta način zaprl pot na iztok in do Jadranskega morja. Sloga južnih Slovanov je propast takozvanega madjarskega državnega imperijalizma. Zadnji pokret na Hrvaškem je povzdignil narodno zavest ne samo med Hrvati nego tudi med Srbi. Ta narodna zavest se mora zdaj intenzivno gojiti, da se v istini podero velike osnove madjarskega imperijalizma. Hrvatom in Srbom ostanejo v tej borbi zvesti Slovenci tudi še za naprej. Jugoslovanska ideja mora izpodrinuti madjarsko državno idejo, ki se hoče tajno vrniti na slovanski jug, kjer jej ni bilo nikdar mesta a dandanes, ko se je prepudila slovanska zavest, še gotovo najmanjše. „Slov.“

Dogodki na Srbskem.

Te dni se vrše na Srbskem po raznih krajih občinske volitve, ki so pa jako burne. V Beligradu so se občinske volitve izvršile sicer mirno, in je bil za župana izvoljen prof. Gevinč. — Do krvavih izgrediv je pa prišlo pri občinskih volitvah v občini Pridvarice. Dvanajst oseb je bilo celo ubitih. Vlada se v volitve prav nič ne vtika in prepušča strankam popolnoma svobodno roko. Najhujši boj vlada seveda med liberalci in radikalc.

Srbija pod vladarstvom kralja Aleksandra.

Te dni je priobčila borolinska „Zukunft“ članek, katerega je spisal bivši srbski ministerski predsednik Djordjević, v katerem se razkrivajo grozodejstva bivšega kralja Aleksandra. V tem članku pripoveduje Djordjević, da znani napad na razkraljja Milana ni bil le fingiran, kakor je javnost splošno sodila, temveč da je bil res pravi napad, a da je ponesrečil. Provroči napada na Milana pa ni bil nihče drugi, nego njegov lastni sin, kralj Aleksander v družbi z njegovo priležnico Drago Mašin. Tema dvoma je bil namreč Milan na poti, ker se je najodločneje protivil poroki Aleksandra z Drago. Ker je atentat ponesrečil, storil je Aleksander vse mogoče, da bi krivdo odvrnil od sebe in je obdolžil radikale, da so oni provzročili atentat. Pred vsem je dal Aleksander obsoditi na smrt in ustreliti istega Kneževića, katerega je on sam najel za atentat na svojega lastnega očeta.

Istega dne ko se je izvršil atentat, poklical je Aleksander na dvor vse svoje ministre in jim naložil, naj dajo takoj zapreti vse voditelje radikalne stranke. Ministri so temu ugovarjali, kar pa je le še bolj razkačilo kralja. Pozval je takoj poveljnika druge konjiške brigade, polkovnika Kostantinovića, kateremu je rekel: „Ako ti ukažem, da daš postreljati še v tej noči vse izdajalce, ki so navedeni na tej listi, storiš-li to?“ Da so ministri onim nesrečnikom vsaj življenja rešili, privolili so v to, da se aretirajo. Na to je Aleksander proglasil izjemno stanje in je dal pred naglo sodbo pozvati vse tiste, ki so pri njem bili v nemilosti.

Ministri, in celo Milan sam, so ga prosili, naj opusti te grozne namere, a on je zagrozil, da se odpove prestolu, ako ne izvrše njegovih ukazov. To je pomagalo: ministri so se morali udati, ker bi bila Aleksandrova odpoved sicer provzročila v Srbiji notranjo vojno.

Nemški cesar se boji anarhistov.

Nemški cesar, ki potuje sedaj po severu in se je nameraval sniti s švedskim kraljem, se misli povrniti s polovice svojega potovanja zopet v Berlin. Vesti iz Amerike, vsled katerih bi bili štirje anarhisti na potu v Evropo, z namenom napasti nemškega cesarja, so tega torej tako oplašile, da si poišče zavetja doma.

Nemški cesar popihal jo je tako naglo v Berlin, da se niso mogli niti poplačati stroški za njegovo bivanje v Trondhjemu in se bodo morali poravnati še-le iz Berlina.

Bolgarski knez Ferdinand.

Iz Beligrada se poroča, da se je te dni preko Beligrada odpeljal bolgarski knez Ferdinand na Dunaj, od koder odpotuje v Ebnthal. Pobrival jo je baje iz Zofije na nagloma. Pravijo namreč, da je prišel na sled neki vojaški zaroti, ki je bila naperjena proti njemu. Pravijo tudi, da mu je bolgarska vlada svetovala, naj zapusti Bolgarijo in naj se v njo nikdar več ne povrne.

Bolgarija in Turčija.

Kolikor bolgarska, toliko tudi turška vlada sta izjavili, da nimata bojnih namenov. Pri vsem tem pa se oborožujeta obedve na vse kriplje, in je vojska med njima neizogibna.

Pogreb sv. očeta.

V soboto zvečer ob 7. uri so položili sv. očeta Leona XIII. k večnemu počitku. O poludne morali so zapustiti vsi ljudje, katerih je bilo na tisoče, cerkev sv. Petra, v kateri je bilo izpostavljeno truplo sv. očeta. Koj ko so šli vsi ljudje iz cerkve, zaprli so vrata in pričele so se priprave za pogreb. Na raznih krajih po cerkvi so bili razpostavljeni papeževi vojaki. Ko so bile dokončane vse priprave, odprli so vrata sakristije, pred katerimi je čakalo nad 3000 oseb, katerim je bil ugod s posebnimi listki dovoljen. Bile so te osebe iz najodličnejših stanov, posebno je bilo mnogo senatorjev in drugih visokih dostojanstvenikov, kakor tudi dam iz najodličnejših rimskih družin. Kardinalov je bilo 45, ki so se razpostavili v koru. Prišla sta tudi zdravnik Lapponi in Mazzoni, kakor tudi več sorodnikov pokojnega sv. očeta. Na to so prišli diplomatični zastopniki vseh držav in mnogi rimski patriciji, ki so zavzeli prostor na tribuni, ki je bila nalašč v ta namen postavljena. Obredi bili so jako kratki. Ko se je truplo sv. očeta še jedenkrat blagoslovilo, pristopil je monsr. Cagiano in je pokril pokojnikov obraz z belim pajčolanom. Za njim je pokril truplo monsr. Riggi z rudečim svilnatim pajčolanom. Na to je pristopilo šest stražnikov, ki so vzdignili truplo ter je položili v leseno cipresno krsto. K truplu so pridžali tri mošnjičke, v katere so položili v vsakega po 26 kosov zlatega, srebrnega in bakrenega denara, t. j. po toliko kosov, kolikor let je pokojni papeževal. Zraven teh mošnjičkov so položili v krsto tudi razne spise o smrti in življenju pokojnikov. Na to so krsto pokrili in zapečatili s tremi pečati. To cipresno krsto položili so v 400 kg. težko svinčeno krsto, na kateri so bile urezane besede: Tu počiva papež Leon XIII. Potem ko se je to zgodilo, prebral je notar vatiškanskega kapitelja neki dokument, v katerem je bilo zapisano vse, kar se je godilo s pokojnikovim truplom, od njegove smrti pa do pogreba. Ko so zapečatili tudi to svinčeno krsto, položili so jo v tretjo javorjevo krsto, na katere pokrov je bil vtisnjen grb papeža Leona XIII. Na to je sledil še jeden blagoslov in kardinali napotili so se proti rakvi, ki je imela vsprejeti pokojnega Leona XIII. Ko se je polagalo truplo v rakev, peli so pevci psalm „Benedictus Dominus Deus Israel“, vsi ostali pa so pri ti priliki poklekili ter molili. S tem se je končal obred, in navzoči so polagoma zapustili baziliko.

Konklave.

Po poročilih iz Rima, prične konklave že v soboto. Splošna sodba pa je, da bo konklave trajal k večjemu dva dni, in da bo že tekom 3. avgusta prišla vest o izvolitvi novega papeža, nakar bo novi papež takoj podelil svoj blagoslov iz „loggie“. — Glede izvolitve novega papeža, izmišljujejo si listi vse polno vesti. Pravi, da sta zdej med kardinali dve struji, jedna da gre za tem, da bi se izvolilo za papeža jednega izmed mlajših kardinalov, druga pa da nastoja, da bi postal papež jeden iz starejših kardinalov. Nekateri pravijo, da bo v slučaju, da bo izvoljen star papež, intronizacijo preložil no jesen. Naj si bo pa prihodnji papež ta ali oni, gotovo pa je, da bode Italijan.

Domače in razne novice.

Maše zadušnice za sv. očeta Leona XIII. — Včeraj in danes ob 10. uri predpoludne sta bili slovesni sv. maši, zadušnici za sv. očeta Leona XIII. Jutri ob 10. uri predpoludne pa bo daroval istotako v stolni cerkvi milost. knezo-nadžkof slovesno sv. mašo zadušnico v isti namen. K ti maši so povabljeni vse oblastni.

Raz razne hiše po mestu plapolajo črne in papeževe zastave. Včeraj nabit je bil po mestnih vogalih oklic, ki pozivlje meščanstvo naj v znak žalosti in spoštovanja spomina pokojnega sv. očeta razobesijo črne zastave. V četrtek imela bo pa tukajšnja vojaška posadka sv. mašo zadušnico.

Premeščenja. — Predstojnik tukajšnjega finančnega inspektorata, višji finančni svetnik g. Tit Premuda, je premeščen k finančnemu inspektoratu v Koper. Na njegovo mesto pride višji nadzornik finančne straže, g. Abdon Schusterschitz iz Inomosta.

Umlrovljenje in imenovanje. — „Wiener Zeitung“ javlja: Namestniški tajnik na okrajnem glavarstvu v Kopru, priški podokrajni glavar, na lastno

— Finančni minister je davčnega nadzornika Ivana Perparja imenoval višjim davčnim nadzornikom na okrožje tržaškega finančnega ravnateljstva.

Za „Šolski Dom“ so plačali pred-sedništvo: Učenka Zina Kokole „mali dar“ za „Š. D.“ 10 K; dr. Ant. Gregorčič 10 K; „Narodna Tiskarna“ v Gorici 20 K. Srčna hvala!

Deželni hipotečni zavod. — Tukajšnji „Corriere“ od sobote prijavlja, da so imenovani v kuratoriji deželnega hipotečnega zavoda, gg. dr. Kamilo Egger, Ivan Gasser ter dež. posl. Leopold Bolko in Ivan Lapanja. Poleg teh pravi „Corriere“, da je dež. odbor imenoval za ravnatelja imenovanega zavoda g. Gustava dr. Staudingerja, c. kr. davčnega nadzornika. To slednje imenovanje se nam zdi jako čudno, ker vemo, da se je za to mesto oglašil tudi neki domačin, ki zavzema tudi v finančni službi višje mesto, nego je zavzema dr. Staudinger. Omenjeni domačin pozna poleg tega popolnoma oba deželna jezika, kar se pa o gospodu dr. Staudingerju nikakor ne more trdit.

Celo „Gazzettino Popolare“ obsoja tako postopanje in pravi, da bi moral imeti pred tujcem dr. Staudingerjem na vsak način prednost naš deželan. Ako pa še dostavljamo, da je naš deželan, ki je tudi zaposlen za to mesto, poleg tega, da se nahaja v višji finančni službi, tudi že šest let samostojen predstojnik davčnega oddelka, dočim je bil dr. Staudinger do sedaj vedno pridelen, potem se nam predstavi omenjeno imenovanje v še bolj čudnem svitu. Sicer pa se govori, da so se dogodile pri tem imenovanju hude nepravilnosti o katerih pa mi natančneje ne moremo poročati, ker nismo o vsem tem, kar se je godilo dovolj informirani. Nadamo se pa, da sčasoma to zadevo naši gospodje dež. odborniki natančno pojasnijo. Le to bodi še rečeno, da je bil oni naš deželan — Slovenec.

Centralno semenišče. — Sklep šolskega leta v centralnem semenišču je bil v četrtek.

Subdijakonat. — Milost. knezo-nadškof podelil je v soboto subdijakonat gg. bogoslovcem četrtoletnikom, in sicer za gorško nadškofijo: Fonu Jos., Ivan-čiču Jos., Kobalu Ign., Lavrenčiču Fran., Lebanu Alb., Podobniku Iv., Romanu Rom. in Delfabru Hekt.; za tržaško škofijo gg. Hreščaku Ant., Mandiču Iv., Mandiču Jos., Orliču Iv. in Pernarčiču Ant.; za krško nadškofijo gg. Tugošiču Greg., Ura-viču Aleks., Fabijanoviču Ant. in Mrakovčiču Iv. ter bratoma kapucinoma: Joahimu Ferku in Tadeju Ranftlu. — V nedeljo bil je imenovanim gospodom podeljen dijakonat. Dne 2. avgusta pa bodo posvečeni v mašnika.

Mesto sodnika razpisano. — Razpisano je mesto sodnika za Bovec, oziroma za oni okraj, ki bi ostal brez sodnika, ako bi bil tamošnji sodnik premeščen v Bovec.

Kmečki shod v Gorici. — O kmetiskem shodu, ki se je vršil v nedeljo o priliki občnega zbora društva za za-varovanje živine v prostorih kmetijske šole v Gorici, povemo za danes le toliko, da je bil dobro obiskan in da so bila predavanja na njem jako zanimiva. Tudi strelni poskusi proti toči s topom g. Ferdinanda Makuca so se prav dobro sponesli. — Več o tem shodu sporočimo prihodnjič.

Društvo „Alojzijevešče“ je imelo svoj redni občni zbor dne 6. t. m. Predsednik preč. g. Jan. Kokošar pozdravi navzoče društvenike ter otvori zborovanje, Poroča o vspehih društvenega zavoda, ki so bili letos v vsakem oziru dovoljeni. Začetkom šolskega leta je bilo 50 gojencev, koncem leta pa 48. V 1. polletju je bilo sedem odličnjakov, pet jih je padlo. V 2. polletju je deset odličnjakov, trije so padli.

Blagajnik č. g. Fr. Setničar polaga letni račun.

D o h o d k i.

1. Prispevki gojencev	5451 K 60 v
2. Darovi č. duhovščine	2416 „ 80 „
3. Darovi svet. dobrot.	1096 „ 89 „
4. Podpora dež. zbora	600 „ — „
5. Darovi občin izastopov	280 „ 24 „
6. Razni	411 „ 38 „
7. Preostanek l. leta	222 „ 65 „

skupaj 10479 K 56 v

S t r o š k i.

1. Za hrano in kurjavo	7261 K 32 v
2. Za hišo in vrt	963 „ 99 „
3. Za inventar	681 „ 20 „
4. Plače	988 „ — „
5. Davek, obrs., pistojbina	366 „ 15 „
6. Razni	269 „ 89 „

skupaj 10530 K 55 v

Bilanca kaže primanjulje 50 K 60 v, je sklonil občni zbor, da naj odbor

večkrat potrka na srca in žepe dobrot-nikov; ob enem pa izreka zahvalo za radodarnost in požrtvovalnost vseh do-seđanjih dobrotnikov.

V „Alojzijevešče“ se bo sprejelo letos kakih deset novih gojencev. Prošnjo za sprejem treba poslati odboru „Aloj-zijevešče“ vsaj do 20. avgusta. Prošnji treba priložiti: 1. krstni list, 2. ubožni list, 3. zadnje šolsko spričevalo, 4. spri-čevalo o cepljenju koz in 5. zapečateno priporočilno pismo domačega dušnega pastirja.

Prosilci morajo biti iz goriške nad-škofije, biti lepoga vedenja, imeti spo-sobnost za učenje in nagnjenje za duhovski stan, biti sposobni vstopiti vsaj v III. razr. c. kr. vladnice in biti stari vsaj dovet let, pa tudi ne smejo prekoračiti one starosti, ki bi zaradi vojaškega nabora otežila sprejem v malo semenišče.

Izpred sodišča. — Včeraj se je vršila kazenska razprava proti 46-letnemu Petru Podgorniku iz Čepovana. Tožen je bil radi razžaljenja Njeg. Vel. in radi žaljenja verskih čutov. Ker je pa preiskava dognala, da je bil Podgornik popolnoma pijan, ko se je ako obnašal, in ker so razne priče izpovedale, da Podgornik običajno nič ne ve, kaj počenja v svoji pijanosti, obsojen ni bil radi zločina, ampak zaradi pijanosti, na tri tedne zapora.

Službi gozdarjev. — Na goz-darskem in domenskem ravnateljstvu v Gorici sti razpisani dve službi gozdarjev. Prositelji morajo dokazati, da so položili skušnjo za gozdno varstvo in tehnično pomožno službo. Prositelji, ki so že v državni službi, morajo predložiti prošnje predpisanim službenim potom. Podčastniki ki so še v aktivni vojaški službi, potem svojih poveljstev. Drugi upravičeni podčastniki imajo doposlati svoje prošnje gori omenjenemu ravnateljstvu in sicer do 5. septembra. Poleg poznanja nemškega in slovenskega jezika se želi tudi poznanje italijanskega.

Zaprlji so te dni nekega A. P., ki je našel na trgu sv. Roka zlato uro z zlato verigo. P. bi moral dati najdeno blago oni osebi, ki je je zgubila. Ako bi mu pa oseba ne bila znana, oddati bi moral najdeno blago na policijo. P. pa tega ni storil, marveč je najdeno zlato uro zastavil. Policija je to zasledila in je zaradi tega P. zaprla, ki se bo moral zdaj zagovarjati radi tatvine.

Umrla je ona Elizabeta Bavčer, o kateri smo zadnjič poročali, da se je opekla, ko je hotela ugasiti ogenj, ki je nastal vsled razbitja petroljke. Pogreb bo danes ob 6. uri zvečer.

G. Širok, nadučitelj v Kozani, nam je poslal dopis, v katerem zatrjuje, da ni v nikaki zvezi z dopisi, ki prihajajo v „Sočo“ iz kojsčanske županije.

Šolstvo v sežanskem političnem okraju. — Iz poročila o stanju ljudskega šolstva okraja sežanskega za leto 1902/03 posnamemo, da je bilo v imenovanem okraju v zadnjem šolskem letu 40 javnih ljudskih šol. Imel je ta štiri razrede, ena je bila trirazredna, dvanaest je bilo dvorazrednih in petindvajset je bilo enorazrednih. Nadučiteljev voditelj je bilo v vseh skupaj 27. Od teh jih je bilo v prvem plač. razredu 6, v drugem plač. razredu 11 in v tretjem plač. razredu 10. Učitelji so bili trije, in sicer sta bila 2 v drugem plač. razredu, 1 pa v tretjem plač. razredu. Provizor učitelj je bilo 10, pomožna učitelja pa sta bila 2. Učitelj je bilo 8. Prov. učitelj je pa je bilo 12.

Število učencev, dolžnih obiskovati ljudsko šolo, bilo jih je, in sicer od 6—12 leta 2143, od 12—14 leta pa 648; učenk dolžnih obiskovati šolo od 6—12 leta bilo jih je 1983, od 12—14 leta pa 631. Obiskovalo pa jih je šolo, in sicer učencev od 6—12 leta 2009, od 12—14 leta pa 406; deklic od 6—12 leta 1796 in od 12—14 leta pa 310.

Nadaljevalno šolo je obiskovalo 215 dečkov in 262 deklic. Srednje, obrtne in druge šole so obiskovali iz okraja 104 dečki in 49 deklic. V gluhonemnici sta bila 2 dečka in 4 deklice. Obiskovalo pa jih ni šolo vsled telesnih ali duševnih napak 37 dečkov in 47 deklic.

Privatne šole pa je obiskovalo 29 učencev in 160 deklic. Od teh zadnjih je obiskovalo 137 deklic tomajsko privatno šolo šolskih sester.

III. izlet „Planinskega Sokoliča“ na Triglavu in Mangart ima sledeči porogram: Dne 4. avg. ob 9. zjutraj zbirališče izletnikov — ob vsakem vremenu — v restavraciji „Narodnega doma“ v Ljubljani. Odtod na južni kolodvor in ob 11 uri 51 m. z gorenjskim vlakom do Javornika. Ob 3. odhod skozi Vintgar na Bled. (Hotel Peternel.) 5. avg. Ob 5.

roder se vrnemo na Stare Fužine in

Srednjo vas, kjer prenočijo izletniki. 6. avg. Ob 5. zjutraj čez planine Uskovočno, Trstje, na planino Gor. Tolstec (Tose) in popoldne na Velo polje. Prenočišče v Vodnikovih kočih „Slov. plan. društva“. 7. avg. Ob 3. popoldne odhod na Kredarico. Prenočišče v Triglavski koči S. P. D. 8. avg. Zgodaj zjutraj k solčnemu vzhodu na Triglavski vrh. Ob 9. dop. odhod s Kredarice v Vrata k Peričniku. Prenočišče v Aljaževi koči S. P. D. 9. avg. Ob 5. zjutraj prelaz Luknjo v Trento. Popoldne z Loga ob Soči v Bovec, kjer prenočimo. 10. avg. Popoldne ob 3. ob Koritnici skozi Bovške tesni na Strmec, kjer prenočimo. 11. avg. Zgodaj zjutraj na Mangart in nazaj na Predel. (Prenočišče.) 12. avg. Ob 6. zjutraj k Rabeljskemu jezeru, nato v Trbiž. S Trbiža z vlakom ob 1. uri 31. minut popoldne do postaje Radeče-Bela peč, odtod pa h kluškima jezeroma. Prenočišče v Kranjski gori. 13. avg. Popoldne z vlakom na Bled. Razhod izletnikov. Izletniki, ki se še niso javili ali žele kaka pojasnila, naj se javijo vsaj do 1. avgusta. Planinski pozdrav!

Veliki vojaški manevri. — Po-vodom velikih jesenskih vaj bo šlo poleg husarjev in artilerije skozi Ljubljano tudi troje pešpolkov, ki bodo meseca avgusta se ustavili tam in v okolici in za kratek čas nastanjeni po raznih poslopjih. Dne 31. julija pridejo skozi Ljubljano topničarji iz Gorice, ki pridejo na vaje na Krško.

Izvolitev tržaškega župana Sandrinellija je — potrjena.

Odpoved Slavoja Jenka. — Bivši isterski deželni poslanec, g. Slavoj Jenko, ki je bil do zadnjega časa načelnik podgrajske občine in načelnik podgrajskega cestnega odbora, se je iz zdravstvenih ozirih odpovedal tem častem.

Služba zdravnika. — Razpisana je služba zdravnika za zdravstveno okrožje združenih občin Buzet-Roč s sedežem v Buzetu. S to službo je spojena letna plača 2000 K za zdravljenje revežev.

Biskup Strossmayer se mudi tudi letos v Rogaški Slatini. Njegovi čestilci se mu kakor običajno vsako leto poklonijo dne 29. t. m. točno opoldne pred Leitnerjevim hotelom.

Ljubljanski župan gosp. Hribar tožen. — Govoreč o turnarskih slavnostih v Ljubljani v neki seji mestnega zbora, je gospod Hribar med drugim baje rekel, da so se častniki, ki so se teh slavnosti udeležili pasivno vedeli, ko so turnarčki začeli snemati tudi črno-zolte zastave, potem, ko je policija na njegov ukaz odstranila izzivajoče nemške zastave. Zaradi tega so vložili dotični častniki proti g. županu Hribarju tožbo zaradi razžaljenja časti.

Ker se je pa ta tožba vložila še le sedaj, so nekateri mnenja, da so jo vložili častniki na migljaj višje vojaške oblasti. Če je pa to res, svetlovali bi višji vojaški oblasti, da pazi v prvi vrsti na to, da se ne bodo častniki tako pogosto udeleževali nemških veselice na slovenskih tleh, veselice namreč, ki nosijo na sebi odkrit značaj političnih izzivanj nasproti Slovincem.

Bogat berač. — V petek je aretirala ljubljanska policija zaradi beračenja Ivana Ažmana iz Zgornjih Gorij. Ko so ga preiskali, našli so pri njem 65 K gotovine in hranično knjižico, v kateri je bilo naloženih 270 K. Bog zna, koliko je bilo takih, ki so beraču podarili kak novčič, in kojih premoženje ni znašalo niti deseti del tega, kar so našli pri beraču.

Število notarjev. — Število vseh notarjev v Avstriji znaša 1095.

Oporoka sv. očeta Leona XIII. — V nedeljo, po šesti kongregacijski seji, odprli so oporoko sv. očeta Leona XIII. Navzoči so bili pri priliki mnogi cerkveni dostojanstveniki poleg še drugih prizadetih oseb, kakor to zahtevajo predpisi. Oporoka je bila spisana dne 8. julija 1900.

Ko je pokojni sv. oče najprej pri-poročil svojo dušo božji milosti, določa v oporoki to-le: Za dediča družinskega premoženja postavil je svojega nečaka grofa Ludovika Pecci. Iz tega premoženja pa je izvzeto vse imetje ležeče v rim-skem Carpinetu in ki se je s spisom od dne 8. februarja 1900 izročilo sv. sto-lici. Ker je pok. sv. oče svojemu nečaku grofu Rihardu Pecci že 13. februarja 1896. daroval, kar mu je namenil, sega v ti oporoki nič ne spominja. Daroval pa je pok. sv. oče temu svojemu nečaku z omenjenim darilnim pismom del dru-žinskega premoženja, ki se je takrat de-lilo. Drugim svojim nečakom in ne-čakinjam pa ni zapustil pok. sv. oče za-radi tega zdaj ničesar, ker je za nje še rodnikov pok. papeža nobene pravice do

drugega premoženja, ki ga je zapustil, ker je vse ostalo premoženje, razun onega navedenega v oporoki, pok. sv. oče pridobil v lastnosti kot papež in boče torej, da preide tako premoženje v last sv. stolice. Za izvrševalce oporoke so do-loženi kardinali Rampolla, Morenini in Cretoni.

Češki gasilci slovenskim gasilcem.

Češki gasilci so poslali slovenskim gasilnim društvom naslednji poziv:

Bratskim društvom prostovoljnih ognjegascev!

Avgusta meseca tega leta poteče 50-letnica gasilnega društva kraljevskega glavnega mesta Prage, zibelke češke požarne brambe sploh.

Da bi ta posebni in v organizaciji slovenskih gasilnih brambovcev edini pojav žel zasluženo pozornost in oceno, sklenilo je mladostno združenje prostovoljne slovenske požarne brambe na shodu v Bohniji v Galiciji, da naj se vrši vsled posebnega pomena tega slučaja, v spomin na njeno ustanovitev in k osve-ženju vzajemnosti slovanske v dne 14., 15. in 16. vel. srpana letošnjega leta p r v i o b č n i z b o r, spojen s proslavo 50-letnice gasilnega društva kraljevskega mesta Prage.

Ta znameniti in obetajoči čin, sle-dovani posebno od češke prostovoljne požarne brambe, ki je dala povod k usta-novitvi združenja, dosegel je polno priznanje in oceno v blagohotnem sprejemu pokroviteljstva od strani slavnega občin-skega sveta kraljevskega glavnega mesta Prage, in zato vzbuja v najširših krogih najživahnejše zanimanje, katero spremlja opravičeno upanje, da se bode končal prvi občni zbor s popolnim vspehom.

Pripravljamo se na veliko delo. Močnim činom hočemo dokazati vpričo naroda, kaj zamore ljubezen in vnetost za skupno stvar nas vseh, kaj premore trajno prizadevanje, strogi red in samo-zatajevanje, kaj premore nepretrgano delo v službah naroda, ki ne hlepi po dobič-kariji in po slavi.

Hočemo pokazati, da ideja gasilstva raste in da se mogoči, da se število dru-štvenikov vedno množi in da se ta ideja človekoljublja in ljubezni do bližnjega spaja v harmonično celoto z idejo do-moljubja, narodne zavesti in slovanstva sploh.

Čutimo to vsi, da narodi slovanski v le tej državi nimajo postlano z rožicami. Nepridrne tmine in težki oblaki se vle-gajo čisto na naše narodno ustrojstvo.

In lepše ne bode, dokler narodi slovanski ne bodo poznali sami sebe, dokler se ne upro sovražniku jednako krutemu, kakor brezobzirnemu.

V tej važnej dobi hočemo pokazati, da je ravno ta ideja vzajemnosti slovanske poglajala ne samo v sokolstvu globoke korenine, ampak tudi v srcih vseh udov prostovoljnih požarnih bramb slovenskih, da smo navdušeni njeni pristaši in da hočemo smisel za njo širiti v vseh narodih slovanskih in v vseh slojih teh narodov. A k prvemu javnemu in slavnemu dokazu teh svojih trudov, v dokaz vspehov in napredovanja našega dela. Vas kli-čemo, bratje, na shod v zlato slovansko matko Prago, za utrditev prijateljske vezi, katera more na-dalje tesno združevati vsa prostovoljna gasilna društva slovanskih dežela avstrijske monarhije.

O, ne motite se, bratje, to ni obi-čajno, plitvo, slavnostno podjetje, h ka-teremu se pripravljamo, marveč to je delo važno in resnično, delo, s katerim hočemo pokazati, koliko odkritih, vnetih in požrtvovalnih sinov ima ideja slovanske vzajemnosti v prostovoljnem slovanskem gasilstvu.

O pridite, dragi bratje, prijatelji od gorečega Juga slovanskega, s krajev sne-ženega Triglava, od bregov sinjega Ja-dranskega morja in iz pokrajin hladne Save in Drave.

Pridite vsi in mi Vas privijemo v svoje razgreto naročje, kakor rodne brate, kakor sinove ene velike naše Slavije, blagoslovljajoče krasni preporod slovan-skega pobratimstva.

O pridite! K svojim pridete in kakor od svojih bodele pozdravljeni.

Matka Praga Vas sprejme v odprto naročje, da zlata, slovanska Praga, katera je bila in je ognjišče našega narodnega življenja.

Združenje prostovoljne požarne brambe slovanske:

M. U. Dr. Ludvik Cwiklicer, starosta.

Rudolf Gudrich, tajnik.

Deželna osrednja gasilna jed-nica, ki jo vodi, starosta.

A. L. Seidl, tajnik.

Sporod

prvega gasilnega zbora prostovoljnih slo-
vanskih gasilnih društev, spojenega s pro-
slavo 50-letnice gasilnega društva kr. stol.
mesta Prage bo naslednji:

Dne 14. vel. srpana 1903.

Pozdrav prišedših gostov na Žofinu
in prijateljski večer.

Dne 15. vel. srpana 1903.

Ob 9. zjutraj: Odkritje gasilne
razstave na razstavišču v Kraljevski Obori.

Ob 10. dopoldne: Goste po-
zdravi starosta kral. glavnega mesta Prage
g. J. U. dr. Vladimír Srb; proslava
50-letnice mestnega gasilnega društva v
zasedni dvorani staromestne radnice.

Ob 11. dopoldne: Represen-
tančni občni zbor združenih prostovoljnih
slovanskih društev istotako tam.

Ob 2 popoldne: Skupni obed
na Žofinu. Potem ogled Prage.

Ob 4. popoldne: Občni zbor
„Deželne osrednje gasilne jednote kra-
ljevine Češke“ istotako tam.

Ob 7. s večer: Slavnostna pred-
stava v Narodnem gledališču in koncert
na Žofinu.

Dne 16. vel. srpana 1903

Ob 8. zjutraj: Razvrstitev ude-
ležencev spreveda na Jungmanovi cesti
na Kraljevskih Vinohradih. Sprevod na
Staromestni trg, poklonitev kraljevski
Pragi, potem javne vaje: društev: Praš-
kega, Karlinskega, Smihovskega, Vno-
hradskega, Bubenskega, Libenjskega in
Nuselskega. Po javnih vajah odhod na
Havličkov trg, odtod razhod.

poludne: Skupni obisk gasilne
razstave v Kraljevski Obori.

Dne 17. vel. srpana 1903.

Zjutraj: Izlet gostov na „Karlo-
v Týn“.

Popoldne: Obisk okrajne raz-
stave v Pardubicah.

Dobrodošle priglasitve pošljejo naj
se do 1. vel. srpana 1903. na naslov:
Zemská ústřední hasičská
jednota kraljevine Češke.

Horáždovice.

Kraljevina Češka.

Loterijske številke.

25. julija.

Trst	61	47	21	56	28
Line	4	46	40	25	3

Neka revna mati

želi oddati svojo desetletno hčerko dobrim
in krščanskim ljudem, ker jo sama ne
more več vzdrževati. Oglase je nasloviti:
A. M. — Gorica, (posterestante št. 300/41).

Gostilna in štacuna

ter k temu

potrebni prostori

se oddajo

v najem

za časa gradbe bohinjske železnice. Gostilna
je na najugodnejšem prostoru, ter brez
konkurence. — Natančneje se poizve pri
Avgustu Gabrijelčič v Avčah.

Ivan Bednařik

priporoča svojo

knjigoveznico

v Gorici

ulica Vetturini št. 3.

Sadjarsko in vinarsko društvo

za Brda v Gorici

Prodaja naravne in prstne
briske pridelke po zmernih
cenah.

Zaloga pristnih vin:

burgundeca, rizlinga, modre
frankinje in drugih.

DESERTNA VINA.

Sedež društva je:

Gorica, ulica Barzelilni št. 20.

Odlikovana delavnica!

ANT. KRUSIČ,

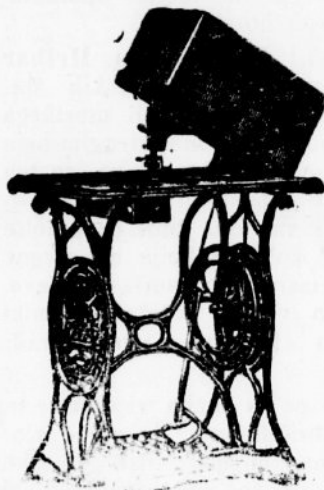
krojaški mojster v vrtni ulici 26.

Priporoča se sl. občin-
stvu v mestu in na deželi,
posebno č. duhovščini. —
Ima bogato zalogo blaga
vsake vrste in za vsaki stan,
ter opozarja na ravno došlo
sveže pomadansko blago,
lastni izdelek gotovih oblek
in površnih sukenj. Cene
prav solidne!

Fani Drašček,

zaloga šivalnih strojev

Gorica, Stolna ulica hiš. št. 2.

Prodaja
stroje tudi
na teden-
ske ali
mesečne
obroke.
Stroji so
iz prvih
tovarn ter
najboljše,
kakovosti
Priporoča
se slav.
občinstvu.

Podpisani priporoča slavnemu ob-
činstvu v Gorici in na deželi svojo

prodajalnico jestvin

V zalogi ima kave vseh vrst, raz-
lične moke iz Majdičevega mlina v Kranju,
nadalje ima tudi raznovrstne pijače na
primer: francoski Cognac, pristni
kranjski brinjevec, domači tropinovec,
fini rum, različna vina, goršice (Senf),
Ciril-Metodovo kavo in Ciril-Metodove
užigalice. — V zalogi se dobé tudi te-
stenine trdke Žnidaršič & Valenčič v
Ilirski Bistrici, ter drugo v to stroko
spadajoče blago. — Postrežba točna in
po zmernih cenah.

Z odličnim spoštovanjem

Josip Kutin,

trgovec v Semeniški ulici h. št. 1.
(v lastni hiši.)

Anton Fon,

klobučar in gostilničar,

Semeniška ulica št. 6,

ima bogato zalogo raznovrstnih.

klobukov

ter toči v svoji krčmi

pristna domača vina

in postreže tudi z jako ukusnimi
jedili.

Jos. Munih

krčmar na Kornju

usoja se uljudno naznaniti, da
prevzame s 1. avgustom krčmo

Štefana Kofola

na Tržaški cesti 21,

ki je priskrbljena tudi s hlevi
za živino. — Priporoča se vže
naprej slavnemu občinstvu v
mestu in na deželi. — Po-
strežba točna, cene zmerne.

Krojaška mojstra

Čufer & Bajt

v Gorici, ulica sv. Antona št. 7

v hiši g. Jerneja Kopača

izdelujeta

vsakovrstne obleke za moške
po meri, bodisi fine ali pa
priproste.

Priporočata se svojim rojakom
v Gorici in na deželi, posebno pa
č. duhovščini za obilna naročila.

Anton Pečenko

Vrtna ulica 8 GORICA Via Giardino 8

priporoča

pristna bela
in črna vina
iz vipavskih,
furlanskih,

briskih, dal-
matinskih in
isterskih vi-
nogradov.

Dostavlja na dom in razpošilja po želez-
nici na vse kraje avstro-ogerske monarhije v
sodih od 56 litrov naprej. Na zahtevo pošilja
tudi uzorce.

Cene zmerne. Postrežba poštna.

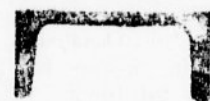
Prosiva zahtevati listko!

Največja trgovina z železjem

Konjedic & Zajec

Gorica, pred nadškofijo hiš. št. 11.

Za čas stavbe priporoča vse stavbne potrebščine, kakor: cement,
stavbne nosilce, vsakovrstne okove, železje, strešna okna, cevi za stra-
nišča itd. Ima v zalogi orodje za vsa rokodelstva iz najbolj slovečih
tovarn. Opozarja na svojo bogato izber kuhinjskega in hišnega orodja
dob razprimerno nizkih cenah.

Edina zaloga
stavbenih nositeljev

v Gorici.

Pocinkana žica sa vinograde po jako nižanih cenah!

Pozor!

Eno krons nagrade izplačava vsakemu, kdor dokaže
s potrdili najine nove ameriške blagajne, da je kupil pri njiju za
100 kron blaga.

Prosiva zahtevati listke!

Po vsestranskem prevdarku in preskušnji se
bode vsakdo prepričal, da se kupuje pri trdki

J. Zornik, Gorica

Gosposka ulica 7, zmiraj najbolji najlepši in
temu primerno najceneje blago. Posebno pa:

Za dame:

Krasne okraske za obleke,
trakove svile zadnje novosti
za bluze, pajčolane, pasove,
predpasnike, rokavice, nogavice,
dežnike, solčnike, bluze, čevlje,
vse potrebščine za obleke, kakor:
podlage, sukanec, svila, gumbe,
vezenja, zaponke itd.

Za gospode:

Raznovrstno belo in barvano
perilo najbolj vrste, jopice
za hribolazce; kolesarje, veslarje;
zadnje novosti ovratnic,
ovratnikov, zapestnic, nogavic,
rokavic, hlačnikov, čepic,
čevljev, dežnikov itd.

Opozarja

prečastite dame, na svojo veliko
zalogo obče priznana najboljih
modercev vsake cene.

Za birmarce

in otroke; rokavice, nogavice,
pajčolane vsake vrste, obleke,
čepice, razno perilo.

Za slavnosti

in druge veselice: vsakovrstne
narodne trakove, kojim preskrbi
na zahtevo vsakvrstne napise.

Cene brez vsake konkurence.

Sprejema

hranilne vloge

katere obrestuje po
4 1/2% polumesečno; ne-
vzdignene obrestipri-
suje konec leta k glav-
nici. Rentni davek pla-
čuje posojilnica sama.

Posojila

udom na osebni kredit po
6% in na vknjižbo po 5 1/2%

„Centralna posojilnica“

registrovana zadruga z omejeno zavezo,

Gorica, ulica Vetturini 9.

C. kr. poštnohranilnični konto N. 851.292.

Sprejema

nove člane

z glavnimi in opravi-
lnimi čleži. Glavni de-
leži po 200 K, opravični
po 2 K. Otvarja članom
tekoče račune, katere
obrestuje po dogovoru.

Uradne ure

Vsak dan od 8. do 12. dop. in
v ned. in četrtek od 2. do 4. dop.